

Jegyzőkönyv*

az Országgyűlés **Honvédelmi és rendészeti bizottságának**
2009. október 6-án, kedden, 10 órakor
az Országház főemelet 93. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Helyettesítési megbízást adott

A bizottság titkársága részéről

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Elnöki megnyitó

A napirend elfogadása

Tájékoztató az Országos Polgárőr Szövetség tevékenységéről

Dr. Túrós András elnök (Országos Polgárőr Szövetség) szóbeli kiegészítése

Kérdések, vélemények

Dr. Túrós András elnök (Országos Polgárőr Szövetség) reflexiói

Markos György elnökhelyettes (Országos Polgárőr Szövetség) hozzászólása

Márton Zoltán felügyelőbizottsági elnök (Országos Polgárőr Szövetség) hozzászólása

Zámbó Péter rendőr ezredes, elnökségi tag (Országos Polgárőr Szövetség) hozzászólása

Tóth Attila Sándor alelnök (Országos Polgárőr Szövetség)

Egyebek

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató az Országos Polgárőr Szövetség tevékenységéről

Meghívottak:

Országos Polgárőr Szövetség képviselői

2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Elnököl: **Dr. Lázár János** (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Gál Zoltán (MSZP), a bizottság alelnöke

Keleti György (MSZP), a bizottság alelnöke

Ecsődi László (MSZP)

Mécs Imre (MSZP)

Tóth Károly (MSZP)

Csampa Zsolt (Fidesz)

Dr. Kontrát Károly (Fidesz)

Nyitray András (Fidesz)

Dr. Simon Miklós (Fidesz)

Básthly Tamás (KDNP)

Helyettesítési megbízást adott

Katanincs Sándor (MSZP) Ecsődi Lászlónak (MSZP)

Laboda Gábor (MSZP) Tóth Károlynak (MSZP)

Rába László (MSZP) dr. Gál Zoltánnak (MSZP)

Dr. Simon Miklós (Fidesz) megérkezéséig dr. Lázár Jánosnak (Fidesz)

Tóth Gábor (Fidesz) Csampa Zsoltnak (Fidesz)

Dr. Molnár Lajos (SZDSZ) Keleti Györgynek (MSZP)

A bizottság titkársága részéről

Cserháti Tiborné dr. főosztályvezető-helyettes (Bizottsági Főosztály)

Homola Csaba dandártábornok, szakértő

Ácsné Kovács Katalin munkatárs

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Túrós András elnök (Országos Polgárőr Szövetség)

Markos György elnökhelyettes (Országos Polgárőr Szövetség)

Tóth Attila Sándor alelnök (Országos Polgárőr Szövetség)

Zámbó Péter rendőr ezredes, elnökségi tag (Országos Polgárőr Szövetség)

Márton Zoltán felügyelőbizottsági elnök (Országos Polgárőr Szövetség)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 01 perc)

Elnöki megnyitó

DR. LÁZÁR JÁNOS (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Nagy tisztelettel és szeretettel köszöntöm a mai bizottsági ülésen megjelent vendégeinket és képviselőtársaimat a Honvédelmi és rendészeti bizottság október 6-i rendkívüli ülésén.

Szeretném először tájékoztatni a képviselőtársaimat a mai ülés határozatképességéhez szükséges helyettesítésekről. Molnár Lajos képviselő urat Keleti György, Rába László képviselő urat Gál Zoltán, Tóth Gábor képviselő urat Csampa Zsolt, Simon Miklóst pedig jómagam fogom helyettesíteni. Nyitrai képviselő úrról mit tudunk? Jön? *(Közbeszólások: Itt van.)* Itt van, csak hiánya “átjár, mint huzat a házon” – mondta József Attila. *(Tóth Károly megérkezik az ülésre.)* Tóth Károly képviselő úr megérkezett, és helyettesít is. Igény szerint Kontrát képviselő úr megpróbálja a pótolhatatlant, a lehetlent, hogy... *(Közbeszólások. - Dr. Gál Zoltán: Ez nem fog sikerülni, elnök úr.)* Ennyire nem vagy jó véleménnyel róla? *(Dr. Gál Zoltán: Nem, én a Nyitrait tartom... - Közbeszólások.)* Már sokan is vagyunk, így van.

A napirend elfogadása

Tisztelt Képviselőtársaim! A mai bizottsági ülésünkön kerül sor a napirendi javaslat szerint az Országos Polgárőr Szövetség tevékenységéről szóló beszámoló megtárgyalására és meghallgatására. Ezt maga a polgárőr szövetség kezdeményezte már jóval korábban, és fontosnak tartotta a bizottság, illetve jómagam is, hogy erre sort kerítsünk. Úgy gondolom, hogy az aktuális folyamatok, tények és ügyek ennek az indokát meg is adják.

A képviselőtársaimat tájékoztatom arról, hogy a mai bizottsági ülésünkön ez a napirendi pont kerül megtárgyalásra, valamint egyéb tájékoztatók fognak elhangozni, a jövő heti bizottsági ülésről különösképpen, ahol a költségvetési módosítókat kell majd tárgyalnia a bizottságnak, várhatóan a keddi napon.

A napirendi javaslat kapcsán kérdezem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki észrevételt vagy megjegyzést tenni. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nem, szavazásra teszem fel az előterjesztést. Ki az, aki az előterjesztett napirendi pontokat elfogadja? *(Szavazás.)* Egyhangúlag fogadtuk el.

Tájékoztató az Országos Polgárőr Szövetség tevékenységéről

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy az Országos Polgárőr Szövetség képviselőit, Túrós András elnök urat megkülönböztetett tisztelettel és szeretettel köszöntsem Markos György és Márton Zoltán elnökhelyettesekkel egyetemben, valamint Tóth Attila Sándor alelnök urat és Zámbó Péter elnökségi tag urat, aki rendőr ezredes. Nagy tisztelettel köszöntöm az urakat, és köszönjük a lehetőséget, részben a személyes meghallgatásra, részben pedig arra az írásos tájékoztató anyagra vonatkozóan, amelyet minden képviselőtársunk kézhez vehetett és megkapott.

Először a tárgyalási menetet oly módon javaslom lefolytatni, hogy egy rövid szóbeli kiegészítésre, tájékoztatásra az aktuális ügyeket érintőleg szíveskedjenek sort keríteni, ezt követően kérdések, válaszok, vélemények fognak elhangzani a bizottsági ülésen. Időnk bőven van, ez az egy lényegi napirendi pont van a mai ülésen, úgyhogy nem szorítottuk be, nem préseltük be, komolyan szeretnénk a kérdéssel foglalkozni.

Nagyon szépen köszönöm a lehetőséget, hogy eljöttek, és átadom Túrós tábornok úrnak a szólás jogát.

Dr. Túrós András elnök (Országos Polgárőr Szövetség) szóbeli kiegészítése

DR. TÚRÓS ANDRÁS elnök (Országos Polgárőr Szövetség): Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr, tisztelt Képviselő Urak és Hölgyek! Először is szeretném megköszönni, hogy az Országgyűlés Honvédelmi és rendészeti bizottsága napirendre tűzte a mi tájékoztatónkat. Fontosnak tartjuk, és egy kis túlzással azt mondom, hogy ismételten történelmi jelentőségű a mi életünkben, hogy az Országgyűlés bizottsága foglalkozik a témával. Ez a harmadik alkalom, hogy az Országgyűlés illetékes bizottsága foglalkozik a polgárőrséggel.

Amit én a rövid szóbeli kiegészítőben el akarok mondani, az tulajdonképpen három-négy olyan téma, amelyről úgy gondolom, hogy a polgárőrség szempontjából rendkívül fontos. *(Keleti György távozik az ülésről.)* Az egyik, amely szerintem nagyon aktuális, hogy a polgárőrség pártsemleges és politikamentes. Ezt szeretnénk nagyon nyomatékosan kihangsúlyozni, és a mi alapszabályunkban kőbe van vésve, hogy a polgárőrségnek pártsemleges és politikamentesen kell működni, tehát nem szeretnénk azt, ha az egyik oldalról a másik oldalra tolnák át a polgárőrséget, mert az súlyos károkat okozhat. *(Nyitrai András megérkezik a bizottság ülésére.)* Azt sem szeretnénk, ha a polgárőrség bármilyen formában át lenne politizálva, hanem szeretnénk ezt a szakmai egységet megtartani, amelyet kialakítottunk az elmúlt 18 év alatt. A mi küldetésünk egyértelmű: a bűnözés megelőzése és a közbiztonság védelme. Az más kérdés, hogy szakosodott a polgárőrség, és számos egyéb más tevékenységet, feladatot is ellátunk.

A másik megjegyzésem a szóbeli kiegészítőben tulajdonképpen a polgárőrség kapacitását illeti. A polgárőrségben még nagyon sok tartalék van, tehát egy kis túlzással azt mondom, hogy ez a polgárőrség, amelynek jelenleg 85 ezer tagja van, még nincs csúcsra járva, kisebbfajta önkormányzati, rendészeti és OPSZ-szervezéssel, és egy kisebbfajta vagy nagyobb támogatással, anyagi támogatással az a hétmillió szolgálati óra, amely benne van az előterjesztésünkben, megduplázható, és úgy gondolom, hogy a lakosság szubjektív biztonságérzete ez által javulhat. Azt gondolom, hogy a kollegáim nevében is mondhatom, hogy a polgárőrség a kistelepüléseken – és most az ezer fő alatti lakosú kistelepülésekre gondolok – gyakorlatilag föl tudja vállalni a közbiztonság védelmét és a bűnözés megelőzését, amelyet már eddig is tettünk, de szervezéssel ez javítható. Még egyszer hangsúlyoznám, hogy szinte a folyamatos polgárőr szolgálatot is meg tudjuk szervezni szervezéssel és támogatással, és természetesen a posztos polgárőr szolgálatot is szorgalmazzuk, vagy a mobil polgárőr szolgálatot.

A harmadik téma pedig a rendőrség és a polgárőrség együttműködése. Erről mindig felsőfokon szoktunk beszélni, és mindig azt mondjuk, hogy rendben van ez az együttműködés, azonban úgy gondolom, hogy két területen feltétlenül javítani kellene. Az egyik, hogy sokkal több legyen a közös szolgálat, a rendőr-polgárőr közös szolgálat. Ezt kevésnek találjuk, de nem a polgárőrség az oka ennek a kevés szolgálatnak, vagy a rendőrhány, vagy a rendőrségnek éppenséggel más irányú elfoglaltsága nem teszi lehetővé, hogy nagyobb legyen mennyiségben ez a közös szolgálat.

A másik, ami ide kapcsolódik, hogy a körzeti megbízottakkal kell nekünk valamilyen új koncepciót, stratégiát kialakítani. Azt javasoljuk a rendőrségnek országosan is, megyei szinten is, hogy minden körzeti megbízott mellett működjön – lehet, hogy rossz a kifejezés, de működjön – polgárőr egyesület, és ezáltal ténylegesen a körzetekben a biztonság, a közbiztonság, de különösen a lakosság szubjektív biztonságérzete javulhat.

Az utolsó, záró felvetésem pedig a polgárőrség összetétele. Számos esetben ér minket az a vád, hogy el van öregedve ez a polgárőrség. Nos, azt mondom, hogy ezt se megerősíteni, se cáfolni nem tudom, de kétségtelen, hogy van 10-12 ezer olyan fiatal közöttünk, akik húsz év körüliek, és a vezetésbe is igyekszünk fiatalokat bevonni. Van egy olyan programunk, elképzelésünk, hogy az iskolákban, egyetemeken, főiskolákon megpróbálunk objektumjelleggel polgárőr egyesületeket létrehozni, megpróbáljuk a fiatal értelmiségieket bevonni ebbe a bűnmegelőzési munkába, és természetesen van egy olyan futó programunk is, amely az "Egy iskola – egy polgárőr" mozgalomhoz kapcsolódik, ahol az általános iskolákban a gyermekek nevelésével, közbiztonságra való neveléssel, bűnmegelőzéssel, balesetmegelőzéssel kapcsolatos információkat segítjük.

Összességében azt mondom, hogy 2009. október 6-án a polgárőrség az országban, Magyarországon egységes, ez a mozgalom olyan értékeket képvisel, amelyre szerintem az ország büszke lehet, és más civil szervezetek előtt is példaképpül lehet állítani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Képviselőtársaim! Az elnök úr szavaihoz megkapták azt a tájékoztatást, amelyet a polgárőr szövetség készített, amelyben részletes áttekintést kaphatnak a szövetség működési területeiről, fő problémákról, kihívásokról, történeti összefoglalást a polgárőrökre vonatkozó 2006-os törvény megszületéséről, valamint a mellékletekben és a szövegbeli indoklásban a tagsági adatok, egyesületi szervezet.

Mindjárt azt kérném az elnök úrtól, ha nem haragszik, mert a képviselőtársaim számára nyilván evidencia, de a jelen lévő sajtó számára is jó volna világossá tenni, ami szerintem nagyon sok ember fejében nem világos, hogy a polgárőr szövetség önálló egyesületek szövetsége, és ez sok mindent meghatároz és eldönt. Tehát nem egy egyesület van Magyarországon, amely tömöríti a polgárőröket, hanem polgárőr egyesületek alakulnak helyi szinten, amelyek megyei szervezeteket hoznak létre, és ezek a megyei szervezetek hozzák létre az országos szervezeteket. Ez, gondolom, a vélemények megfogalmazásában némi zavart okozhatott az elmúlt időszakban, hogy itt önálló jogalanyisággal bíró egyesületek jönnek létre. Például Hódmezővásárhelyen is egy egyesület jött létre, amely önálló jogi személyiséggel bír, és maga rendezi az ügyeit és a sorsát. *(Mécs Imre megérkezik az ülésre.)* Tulajdonképpen ezeknek a szervezeteknek mintegy érdekképviselője vagy együttműködési fóruma az önök országos szövetsége. Ezt csak szerettem volna világossá tenni, mert a laikusok számára nem biztos, hogy teljes egészében egyértelmű. Az egyesületek működését pedig az egyesületi törvény határozza meg, mint azt valószínűleg önök pontosan tudják. Csak ennyi kiegészítést akartam tenni az elnök úr szavaihoz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdés, vélemény, észrevétel az elhangzott szóbeli kiegészítéshez és az írásban letett anyaghoz a polgárőrség működését illetően? Tessenek parancsolni! *(Jelzésre:)* Kontrát Károly képviselő úr!

Kérdések, vélemények

DR. KONTRÁT KÁROLY (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr, Uraim! Én mindjárt az elején szeretnék köszönetet mondani az Országos Polgárőr Szövetségnek és a polgárőröknek is a közbiztonság és a bűnmegelőzés érdekében végzett munkájukért. Azt is az elején el szeretném mondani, hogy nekem nagyon jó véleményem van a polgárőrökről, ezt gyakorlati tapasztalataim mondatják velem, hiszen én Pápán a helyi közbiztonsági és bűnmegelőzési tanácsadó testület vezetőjeként tizenegynéhány éve együtt dolgozom a helyi polgárőr vezetővel vagy vezetőkkel, és egyébként is figyelemmel kísérem az ő szolgálatukat.

Én úgy gondolom, hogy az a helyes, és a pápai önkormányzat arra törekszik, hogy segítse anyagi eszközökkel és technikai eszközökkel is esetleg ezt a nagyon fontos munkát, hiszen úgy tapasztaljuk, hogy hozzátesznek a polgárőrök a város biztonságához, ennek a biztonságnak a kialakításához.

Ezt mindjárt azért is szerettem volna leszögezni, mert én úgy tapasztalom, hogy most van egy helyzet, vagy egy új helyzet van viszonylag, hiszen a miniszterelnök meghirdetett a rendőrtiszti főiskolán egy programot, amely például a településőrség létrehozásával és egyéb tényezőkkel együtt, úgy gondolom, hogy egy új kihívás elé állította a polgárőrséget. Azért mondom ezt, mert néhány héttel ezelőtt Veszprémben részt vettem a közterület-felügyelők országos értekezletén, és ott is szó esett erről, és egyáltalán arról, hogy a közbiztonságnak Magyarországon milyen összetevői vannak, illetőleg ezek a komponensek hogyan lehetnének hatékonyabbak. Abban mindenki egyetértett ott szinte, hogy a rendőrség az a szervezet, amely elsősorban ezt tudja garantálni, és a polgárőrök is fontos szerepe van, a közterület-felügyeletnek is a helyi bűnmegelőzésben, a közterületek rendjének, tisztaságának megőrzése érdekében.

Ott elhangzott, valaki azt mondta, hogy hogy is van ez, hogy míg a polgárőrök ingyenesen végzik a szolgálatukat, a településőrök pedig ezért fizetést húznának. Most csak nagyon lesarkítva, bár az elnök úr

mondta, hogy időnk bőven van, de nem akarok részletekbe belemenni, de úgy gondolom, hogy mindenképpen egy új kihívás éri vagy érte a polgárőrséget, és én örülök annak, hogy az elnök úr azt mondta, hogy meg tudják duplázni a szolgálati órák számát. Ez egy nagyon fontos dolog, és én úgy gondolom, hogy ez akár egy válasz is lehet erre az új helyzetre.

De fontosnak tartom azt is leszögezni, hogy a rendelkezésükre álló anyagi eszközöket, amit a költségvetésből az Országos Polgárőr Szövetség kap – és ezt is többször elmondtam már –, a teljesített szolgálati órák alapján a rendőrség, az illetékes önkormányzat által igazoltan normatív módon kerüljenek eljuttatásra az adott polgárőr szervezetekhez. Hiszen, még egyszer mondom, én úgy gondolom, hogy ez a normativitás és az objektivitás nagyon fontos tényező a tekintetben, hogy mindenhol, ahol a polgárőrök szolgálatot teljesítenek, feladatot látnak el, mindenhol legyenek adottak azok a feltételek, amelyek az eredményes szolgálatteljesítéshez fontosak.

Említette az elnök úr a rendőrséggel való együttműködést is. Úgy gondolom, itt az ideje, hogy kimondjuk – mi kimondhatjuk nyugodtan –, hogy a rendőrségnek is komolyabban kellene vennie a polgárőrséget. Én úgy gondolom, hogy nem elég a polgárőrségnek változtatni, igazodni az új helyzethez, hanem a rendőrségnek mint a közbiztonság törvényben meghatározott letéteményesének is reagálni kell erre az új helyzetre. Én azt gondolom, hogy ez nagyon fontos, mert hiszen a cél közös. Ebben a bizottságban is, és önök is azt mondták, hogy egységesek, úgy gondolom, hogy mi is egységesek vagyunk a tekintetben – én mondhatom, de ha valaki másképp látja, az mondja el –, hogy a közbiztonság, a közrend megteremtése, annak a védelme közérdek. Ebben, úgy gondolom, hogy szót lehet érteni és együtt lehet működni, együtt is kell működni. E tekintetben úgy gondolom, hogy vannak feladatai a rendőrségnek is, erre mindenképpen fel kell hívni a figyelmet.

Végezetül azt szeretném még elmondani, hogy szót kell ejteni az önkormányzatokkal való együttműködésről is, mert hiszen én úgy tapasztalom, hogy a polgárőrség tevékenységének legnagyobb támogatói az önkormányzatok, ezek azok a szervezetek, amelyek leginkább támogatják a polgárőrséget. Hozzáteszem, hogy nyilván ők a településen látják el ezt a szolgálatot, tehát közérdek fűződik ahhoz, hogy ez a tevékenység működjön, jól működjön, törvényes legyen, tényleg együttműködés alakuljon ki a rendőrség, az önkormányzat, a polgárőrség között, legyen információáramlás. Én úgy gondolom, hogy ebben az együttműködésben még komoly lehetőségek vannak. Én abban bízom, hogy ezeket a lehetőségeket a jövőben jobban ki tudjuk használni, eredményesebben együtt tudunk működni, és ennek a feltételeit is meg tudjuk teremteni.

Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mécs Imre képviselő úr, majd Nyitray András képviselő úr.

MÉCS IMRE (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Kedves Vendégeink! Úgy gondolom, hogy a polgárőrség léte a civil kontroll egyik legfontosabb területe, méghozzá olyan szerencsés módon ötvöződik a sokat emlegetett civil kontroll a helyi patrióta érzésekkel, amely rendkívül hatékony. Magam is tapasztaltam azt ez alatt a 15 év alatt, hogy azokban a helységekből, településeken, ahol ki van írva, hogy “itt polgárőrség működik”, megszilárdult a közbiztonság, tehát rendkívül fontos. Azon kívül önkéntes szervezet, alulról jövő szervezet, nem pénzről van szó, hanem tényleg összefogásról és a helyi közösség védelméről. Tehát annak a közösségi szellemnek, amit kiirtottak a magyar népből, nemzetből, populációból, mindegy, hogy hogyan nevezzük, kezd visszaadni a hangulatát.

Rendkívül sok áldozatot hoznak a személyek, és elég mostoha körülmények között. Úgy gondolom, hogy szó szerint minden pénzt megér mindnyájunknak, a társadalomnak, az államnak, az önkormányzatoknak, hogy működjön a polgárőrség, és ez a minimumok minimuma, hogy a szükséges tárgyi feltételeket és a legszükségesebb költségeket biztosítsuk. Ha ugyanis ezt nem tesszük, sokkal nagyobb károk keletkeznek, tehát ez rendkívül fontos.

Nagyon jó kezdeményezések vannak, nagyon sok helyen jól együttműködnek a rendőrséggel, az önkormányzatokkal, és számíthat rájuk a helyi közösség, azonban az utóbbi törvénykezés során önálló

intézmények jöttek létre – amit Kontrát képviselő úr már említett –, a településőrség például és mások, amelyeket valahogy integrálni kellene. És azt az ellentmondást, hogy míg a polgárőrök nemcsak hogy ingyen és teljes mértékig a maguk költségére vesznek részt a szolgálatban, hanem még sok helyen a saját autójukat használják, a saját eszközeiket használják, azt hiszem, a minimumok minimuma lenne, hogy ezeket a költségeket fedezzük. Ezt meg kellene oldani, és akkor még hatékonyabb lehetne ez a szervezet.

Ezen kellene gondolkodni, hogy e között a sokfajta, nem is szervezet, hanem személyek között, akik vannak egy-egy településen – a mezőőröktől kezdve a vadőrökig, az erdészekig, az erdőkerülőt nem tudom, hogy hívják most, és ott van a körzeti megbízott, ott van a településőr is, ahol van, és más szervezetek is vannak – valami összhangot kellene teremteni, hogy egymást segítsék, mert félé az, hogy adott esetben egymásra mutogatás történik, amikor intézkedni kellene, és amikor dolgozni kellene. Itt azért volna feladata a bizottságnak is, hogy elősegítse ezt az együttműködést.

Nem árulok el titkot, hogy ez év folyamán tiszteletbeli polgárőr lettem, tehát bizonyos fokig szubjektív szavak is ezek, de úgy gondolom, hogy az a 15 év, ami mögöttük van, vagy most már mondhatom, hogy mögöttünk van, nagyon hatásos volt, és még hatásosabb lenne, ha több támogatást tudnánk biztosítani. Jelenleg nem vagyunk olyan helyzetben, de legalább meg kell ígérnünk és kilátásba kell helyeznünk, hogy abban a pillanatban, ha egy kicsit megizmosodik a gazdasági helyzetünk és a költségvetési helyzetünk, szerintem lényegesen több – szerintem nem is támogatás ez, hanem részvétel – anyagi részvételt kellene biztosítani a közösségnek.

Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nyitray András képviselő úr, majd Ecsödi László és Csampa Zsolt képviselő urak.

NYITRAY ANDRÁS (Fidesz): Köszönöm. Itt mindenki sok szépet mondott, én sem akarok csúnyán beszélni, de azért néhány észrevételem van, méghozzá alapvető dilemmákkal küzdök én magam is. Ugyanis a polgári demokratikus államnak, amelynek – akár csak a Római Birodalomban – két alapja van, a jog és a fegyver, ebből az egyik, ha úgy tetszik, vagy talán az egyetlen olyan szervezet, amely békeidőben mind a kettővel egyidejűleg bír, az a rendőrség. Éppen ezért az állami erőszak monopolszervezete az a rendőrség, amely békeidőben felhatalmazást kap a törvények által arra, hogy a rendnek, a biztonságnak egyáltalán jogszabályban bizonyos körülmények közt ellenszegülő polgárral szemben jogosan erőszakot alkalmazzon, amit természetesen szintén törvények szabályoznak.

Mint ahogy itt szó is esett, Magyarországon a közbiztonsággal, ami egy eléggé konfúz fogalom, de mondjuk kicsit szűkebbre véve az emberek relatív biztonságérzetének a fenntartásával immáron nehéz volna megszámolni, de elkezdtem itt írni, hogy hányan foglalkoznak. Ezek között vannak teljességgel önjelölt és teljességgel elfogadhatatlan szervezetek is, és vannak olyanok is, amelyek bizonyos törvényi felhatalmazást az elmúlt húsz esztendőben – idézőjelben mondva – “begyűjtöttek” maguknak. Csak hogy felsoroljam, és véletlenül se gondolják azt, hogy én ezeket teljesen egyenrangúnak gondolom akár a polgárőrséggel mint egy szervezettel, tehát Magyarországon példának okáért a rossznyelvek szerint több civil őrző-védő szervezeti tag létezik, mint katona és rendőr együttvéve, sőt, egyesek szerint kétszer annyi, tehát nagyjából 150 ezer körül vannak, akik egyébként jórészt fegyverrel és fegyverhasználatral is bírnak. Tehát nagyjából-egészéből majdnem kvázi rendőrség, ha úgy tetszik, speciális helyeken alkalmazva, de a feladatát tekintve bizony sajnos elég nagy az átfedés, és én ezt sajnos melléknévvel mondom. Nem szívesen ejtek róla szót, de most ez a szörnyűség, ami itt párthadseregek szervezésének előfutamaként mindenféle gárdáknak nevezi magát, ez is tulajdonképpen a rendvédelemben való részvételre követel magának jogot, és egészen elképesztő ötletekkel állnak elő, és tüntetőleg semmibe veszik a jogot is, amire az előbb hivatkoztam.

Ez az újdonsült településőrség, amiről nem nagyon tudja, azt hiszem, még a jelenlévők közül sem mindenki, hogy mi akar lenni, mindenesetre már a születés állapotában rendkívül sok kételyt fölvető dolog, éppenséggel a polgárőrség mellett. Én személyesen – ezt nem pártvéleményként, sőt nem is

frakcióvéleményként mondom, hanem én személyesen – nem tudom egyelőre, hogy a kettő között mi volna a lényeges különbség azon kívül, hogy az egyik kap érte pénzt, a másik meg nem kap érte pénzt. Meggyőződésem, hogy ilyen erőmegosztásra nincs szükség, és az önkormányzatok igen nagy bajban lennének, amelyek – hogy mondjam? – kellő átgondolás nélkül ebbe most beleugrottak, hogy mi lesz akkor, ha elfogy az erre, már bocsánat, hogy ezt mondom, nyilvánvaló választási kampánycélból néhány hónapra biztosított összeg, utána pedig az önkormányzatoktól bőségesen elvont összegből meg már nem fog rá jutni. És mi lesz akkor, ha mondjuk február-márciusban szélnek kell eresztene néhány ezer, vagy, mondjuk, maradjunk abban, néhány ezer településről, mert nem lesz rá pénz, hogy tovább szolgáljanak? Szóval, ez egy teljesen zavaros dolog nekem.

Itt szó esett a mezőőrőről, természetvédelmi őrről, erdőkerülőről és még a közterület-felügyelők is ott vannak, akik szintén önkormányzati emberek, és egyébként pénzt kapnak érte. Tehát már annyi gazdája van itt a közterületeken való rend megőrzésének, hogy itt a sok bába közt szerintem előbb-utóbb elvész a gyerek. Tehát el kellene dönteni, és nyilván ez politikai döntés, hogy most mi lesz. Az én meggyőződésem, hogy a rendőrségnek kell a zászlóshajónak lenni, és egy demokratikus államban más nem rendelkezhet a rendőrséggel egyenlő joggal, ha a rendvédelemről esik szó, mert azért a rendvédelemnek a bűnmegelőzés csak egy ilyen, nem mondom, hogy mellékes, de egy bizonyos szektora, ahol azok a jogosítványok, amelyek egy szolgálatban lévő rendőrnek megvannak – sokan tudják, hogy nekem ez a mániám –, például a fegyverhasználat nyilván ilyen esetekben fel sem merül. De amikor arról beszélünk, hogy eldurvult a magyarországi közbiztonsági helyzetben részt vevők magatartása –, hogy nagyon finom legyen –, amikor gátlástalanul megtámadnak rendőröket, életveszélyesen fenyegetik őket, halált okozó eszközökkel támadnak rájuk, és még ilyen esetben is hatvanhatszor, nyolcvannyolcszor meggondolja a rendőr, hogy a saját védelme érdekében vajon az egyébként nála jogszerűen ott lévő fegyverét egyáltalán elő meri-e venni, szóval, ha idáig eljutottunk, ez már egy nagyon-nagyon furcsa helyzetet. És akkor igen korrekt voltam politikailag, ha a furcsa melléknevet használtam, nagyon furcsa helyzetet és furcsa érzést támaszt a törvénytisztelő polgároknak.

Én alapvetően a polgárőrség helyét és szerepét – most a többi tegyük félre, mert arról is lehetne beszélni, de most önök vannak itt – abban látom leginkább bizonytalannak, hogy azokban az éles helyzetekben, amikor a polgárőr a rendőrrel együtt, mert, ugye, ez alapfeltétel, olyan szituációba keveredik, ahol az ő élete közvetlen veszélybe kerülhet vagy kerül, vajon helyes-e az, hogy egy akcióban egy – hogy is mondják ezt a rendőrök? – egy intézkedésben különböző fölhatalmazással és jogosítványokkal bíró személyek együtt és egyidejűleg lépnek föl. Valahol én úgy érzem, hogy ez egy potenciális életveszély a polgárőrök számára, mert ha a rendőrség, a rendőrök jogosítványait, lehetőségeit jogszabályok változtatása árán akár meg fogják, fogjuk erősíteni – ez nyilván elkerülhetetlen lesz –, akkor talán még kevésbé lesznek, ha úgy tetszik, egyenrangúak a polgárőrök egy akció, egy intézkedés során. Márpedig, ha a rendvédelemben, a polgárok relatív és abszolút biztonságának növelésében szerepet játszanak, és nyilván, ahol ennyi ember részt vesz és ennyi időt szán rá – most az, hogy önkéntesen és pénz nélkül, csak színezi a dolgot, de a lényeg az, hogy beszállnak ebbe a dologba –, akkor őket valamilyen szinten meg is kellene majd védeni azokkal a kihívásokkal szemben, amelyek az intézkedéseik, a munkájuk során őket érhetik. De ez nyilván azzal kezdődik, hogy a rendőrséget kell megcombosítani, nagyon megerősíteni, az akciókészségét és a hatékonyságát, és ha kell, akkor a kérlelhetetlen keménységét.

Zárójelben jegyzem meg, hogy amikor a mai napra készültem, egy kicsit végiggondoltam, hogy ma a magyarországi helyzet nem annyira a fejlett nyugat-európai viszonyokkal, pláne azokhoz való közeledés jeleit mutatja, sokkal inkább mondjuk a 28-30 évvel, 40 évvel ezelőtti Amerika viszonyai jellemzők ma Magyarországon, akár az etnikai konfliktusokat is beleértve. Nyugat-Európában, ahol hasonló problémákkal küzdenek, az egy második lépcsős dolog, aminek nagy része a tömeges bevándorlással és az azzal hozott, korábban már kicsit elkényelmesedett, elpuhult nyugati demokrácia polgárainak a lelkiállapotát igen alaposan feldúlva és hihetetlen kihívások elé állítva őket. Mi ebben szerintem mind a két oldalról érintettek vagyunk, mind a migrációs oldalról – bár talán szerintem abban kevésbé –, mind pedig egy olyan szituáció kialakulásában, amihez, ezt megint csak személyes véleményemnek tekintsék, lehet,

hogy végig kellene gondolni, hogy az Egyesült Államok példájából, az Egyesült Államokban kialakult gyakorlatból mi lenne az, ami a mi körülményeink között a biztonságot a bűnmegelőzésben és a rendvédelemben is erőteljesebben és gyorsabban tudná helyreállítani, mint hogyha a nyugat-európai, időnként már túlfajult polgárjogi mozgalmak elvei alapján próbálunk szép beszéddel és meggyőzéssel az egyébként teljesen elvetemült rétegekkel, vagy inkább úgy mondom, emberekkel szemben fellépni. De ezek csak ilyen hangos gondolkodások, kétélyek, és én azt gondolom, hogy ennek végül is majd kialakulnak a dolgai, kialakulnak a keretei.

Egyetlen, ami még az anyagban le van írva, tulajdonképpen, ha úgy tetszik, én az önök által készített anyag legutolsó bekezdését fejtettem ki egy kicsit bővebben, de előtte kettővel ott van, hogy "A polgárőr mozgalom értékeire alapozva célszerű átgondolni a honvédelmi feladatban való részvétel szükségességét, lehetőségét és a tartalékos képzés intézmény hálózatának...". Ebben én azért látok rációt, hiszen a ma rendőrnek jelentkező fiatal embereknek idestova most már a 90 százaléka semmilyen katonai előképzéssel nem rendelkezett, tehát az egyetlen lehetőség arra, hogy alapkiképzésben részesült emberek kerüljenek oda, illetve, bocsánat, egyik lehetőség, hogy legyen lehetőségük ebben a bizonyos tartalékos rendszerben megszerezni ezeket az ismereteket. A másik az, hogy valamilyen módon ösztönözni kellene a hivatásos, illetve a szerződéses katonákat, hogy leszerelésük után például a rendvédelem keretében rendőrként vagy akár polgárőrként, ott már, azt hiszem, hogy több más polgárőrt is vezénylő és irányító szerepben vállaljanak feladatot. Ez egy nagyon fontos dolog, és nyilvánvalóan ez is a nem nagyon távoli jövő egyik legfontosabb feladata.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Majd megadom a reagálás és válasz lehetőségeit is, most azonban még képviselői észrevételek és kérdések következnek.

Ecsődi László, majd Csampa képviselő úr, utána Gál alelnök úr.

ECSŐDI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Polgárőrök! Örülök ennek a mai napirendnek, mert azt hiszem, hogy a bizottság szempontjából is nagyon fontos, hogy megköszönje intézményesen is a polgárőrségnek a végzett munkáját.

Az adatokból, a táblázatokból, amit kaptunk, egyértelműen látszik, hogy egy folyamatos, kiegyensúlyozott építkezés történik mind az egyesületek számában, mind a taglétszámban, mind az intézkedések számában, tehát ez azt jelenti, hogy nélküli az úgynevezett divathullámokat, hogy ma legyünk polgárőrök és két hét múlva ezt elfelejtjük. Ezt egy nagyon fontos dolognak tartom.

Mivel régebb óta vagyok képviselő, illetve helyi önkormányzati képviselő is, ezért van szerencsém, vagy volt szerencsém végigkísérni a polgárőrség alakulását, és én még emlékszem arra, amikor a rendőrség nagyon ellene volt a polgárőrségnek, és mindent elkövettek, nehogy megalakuljon. Tulajdonképpen ez a szemlélet akkor változott meg, amikor a törvény elvette a rendőrségségtől a tízezer forint alatti károkozások ügyintézését, és kizárólag a jegyző hatáskörébe tette. Akkor gyakorlatilag elkezdődött, hogy a helyi közbiztonsági érzetet veszélyeztető és károsító kisjellegű lopások, rongálások esetszámai nagyon megnöttek, és valami igénye lett ezeknek, hogy erre valami kell. Ezt a polgárőrség a jelenlétével nagyon jól tudta kezelni, illetve valamilyen szempontból féken tartani, és ezért a rendőrség is rájött, hogy nem ellenfelet kell látni a polgárőrségben, hanem partnert és társat ebben. Én azt szeretném, ha ez a viszony végig meg is maradna, tehát a polgárőrség nem akarna soha rendőrség lenni, illetve a rendőrség nem akarná átvenni azt a szerepet, ami a polgárőrségé, mert, még egyszer mondom, én elsősorban a megelőzésben és a jelenlétben látom a legfontosabb szerepét.

Én nem értenék azzal egyet, hogy fegyverrel ellátni és egyebekkel, mert ez egy civil mozgalom. A civil mozgalomból adódóan nagyon sok olyan résztvevője van, aki teljesen amatőr – ezt az amatőrt nem sértő szándékkal mondom –, és egy fegyverharcba bevinni vagy olyan lehetőséget megteremteni, ez épp a polgárőrség személyi állományát sértené és veszélyeztetné. Én azért mondom, hogy ezt nagyon óvatosan kell, és azért örülök, hogy sikerült elfogadtatni 2006-ban a polgárőrségről szóló törvényt, mert az próbálja

valamilyen szempontból ezt szabályozni, illetve méltó helyre emeli a polgárőrséget, illetve annak megítélését.

Én úgy gondolom, hogy nagyon fontos, és nem értenék azzal egyet, ha most a településőrrel vagy más olyan személyekkel vagy szervezetekkel próbálnánk a polgárőrséget szembeállítani, akiknek jut valamilyen szerep a közbiztonság megőrzésében, mert mindegyiknek, mindenkinek megvan a maga speciális szerepe, amit a másik igazán nem vállalhat el. Még a polgárőr, illetve a településőr viszonylatában is, mert a településőrnek egész más jellegű feladata lesz, tehát nem feltétlenül olyan, mint a polgárőré, egész másmilyen, és az mégis egy jegyző utasítására fog dolgozni, míg a polgárőr nem a jegyző utasítására dolgozik. Ez azért egy egészen más helyzetet jelent. Én leginkább azt szorgalmazom, hogy a megalakulandó kistérségi közbiztonsági tanácsokban való részvétel, az az információcsere, illetve az a szakmai együttműködés, ami kialakulhat, nagyban jelentheti a közbiztonság javulását, illetve a közbiztonság rombolóinak visszaszorítását.

Én azt hiszem, hogy az igazi elismerése a polgárőröknek – mert én a körzetemben, választókerületemben elég jól látom, hogy hogy működnek – az az állampolgárok irányából jövő tisztelet és elismerés, amely a polgárőrök felé jön, illetve maguktól az önkormányzatoktól. Például az adonyi önkormányzatnál, ahol én alpolgármester vagyok, mi a tiszteletdíjunkt nem vesszük fel, sem a polgármester, sem a képviselők, ebből mindenki ennek arányában egy jelentős összeget ajánl fel minden évben a helyi polgárőr egyesület működésére. És ezt megteszik más civil szervezetek, gazdálkodó egységek, amit én azért tartok fontosnak, mert a sajátjuknak érzik, és nem egy törvény által rájuk kényszerített valaminek, hanem egy belső indíttatás, és teljes helyi elismerésként teszik ezt meg.

Én a továbbiakban is nagyon sok sikert kívánok a polgárőrségnek, talán mondhatom azt, hogy a saját vagy mindannyiunk érdekében, az önök érdekében is, és nyilván ugyanakkor az Országgyűlésnek ehhez a működéshez a minimumfeltételeket meg kell teremteni. Az nem várható el senkitől, hogy a saját zsebéből, a saját családjától vonja meg a működéshez szükséges anyagi feltételeket, tehát ezt egy természetes dolognak tartom.

Köszönöm szépen, és még egyszer sok sikert kívánok önöknek.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Csampa képviselő úr, majd Gál képviselő úr következik.

CSAMPA ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Igazából úgy érzem, és elnézést, inkább Ecsődi képviselőtársammal nem egyetértve, hogy nem az, hogy elvárjuk vagy nem várják el, de sajnos a mostani gazdasági válságban az állam, úgy tűnik, mintha a polgárőrségtől elvárja továbbra is, hogy éppenséggel a saját zsebéből finanszírozzák, illetve a különböző támogatóktól, akiről az anyagban is olvassunk – nem szeretném őket felsorolni, mert az csak a reklám helye effektus.

De Ecsődi képviselőtársam mondta azt, hogy kistérségi tanácsok. Nekem az jutott eszembe, hogy ha valamit nem akarunk esetleg, vagy valamit el akarunk takarni, akkor van az a mondás, hogy akkor “hozz létre egy bizottságot vagy egy tanácsot, és akkor azzal majd szépen el fogunk szórakozni”. Én azt gondolom, hogy nem kistérségi tanácsokban kellene gondolkodni, hanem gyakorlatilag a polgárőrség megerősítésében kellene gondolkodnunk, nem kistérségi szinten, hanem állami szinten, ugyanis ez az állam feladata.

Olvasom az anyagot, és én azt gondolom, hogy ilyen felmagasztaló mondatokkal, mint Kontrát képviselőtársam vagy mint az elnök úr is éltek, nem foglalkoznék, inkább a javaslatokkal és az észrevételekkel egy kicsit konkrétan. A javaslatok során megfogalmazódnak egyfajta mentesítések, illetve hogy mentességet kapjon, mondjuk, a polgárőrség a cégautó kötelezettsége kapcsán. Azt szeretném azért tisztázni, illetve kérdezni, mert én magam egy kicsit más területen dolgozom vagy más területtel foglalkozom, hogy ha egy egyesület – lehet, hogy a polgármester úr is tud majd segítséget adni nekem vagy tanácsot –, ha mondjuk a helyi egyesület kap, mondjuk, az önkormányzattól egy autót, akkor az a helyi egyesület tulajdonában maradna, így értelmezzük, ugye, a javaslatot. A bólintásokból úgy tűnik, igen, ezt akkor nagy tisztelettel köszönöm.

A bűnmegelőzési stratégia. Én megmondom őszintén, amióta ez a bizottság felállt, egy stratégiát olvastunk, az a katonai nemzetbiztonsági stratégia, amiről effektíve megvolt a véleményünk is. Olyat, hogy bűnmegelőzési stratégiát én a kormány részéről nem is láttam az elmúlt hét évben. Ezt többek között én hiányolom. Az, hogy önök fölvetik ezt, csak azt tükrözi, hogy alulról mintha érzékelné a társadalom és azok a szervezetek, amelyek kint vannak az utcán, hogy szükség lenne egyfajta stratégiára, mert e pillanatban mindenki dolgozik, mindenki mozog, csak nem egy irányba evezünk, körülbelül ez így érzékelhető.

Már említették itt a honvédelemre való nevelést. Én magam voltam egy egyeztetésen, ahol pont a tartalékos rendszer felállításáról volt egyfajta beszélgetés a Honvédelmi Minisztériumban. Én szorgalmazni fogom, hogy ez valahol a civil szervezetek bevonásával is történjen. Én is egy jó ötletnek tartom, hogy a polgárőrség és a honvédségi, illetve a honvédelmi feladatok mindenféleképpen valahol összhangban is vannak.

Zárásként, bár a rendőrség részéről, idézőjelben itt van a képviselő, vagy úgy gondolom, hogy a polgárőrség, rendőrség részéről, én azért figyelmébe ajánlanám a rendőrségnek azt a táblázatot, amely a szolgálatban eltöltött időkről szól. Ez elég komoly órákat jelent, még akkor is, ha egy picit – gondolom – azért fel vannak kerekítve a számok. De hogy 6 millió 881 óra durván az, amit szolgálatban eltöltöttek az önkéntes polgárőrök, és ha most összevetném azt a túlórámennyiséget, ami a rendőrségnél van, akkor, ha a kettőt párhuzamba helyezném, pontosan azt lehet látni, hogy valahol nincsenek összhangban, és valahol nincsenek a rendszerben összekapcsolva ezek az elemek, illetve a kapcsolatok. Én inkább azt mondanám, hogy a rendőrség járna jobban, hisz gyakorlatilag ott túlórákat lehetne csökkenteni.

Itt, ugye, megfogalmazódtak, az elnök úr részéről is megfogalmazódott a közös járőrözés a rendőrséggel kapcsolatban. Én azt gondolom, hogy ezeket a részeket is lehetne erősíteni. Több milliárd forintot fizet ki a rendőrség gyakorlatilag túlóra címszó alatt éves szinten. Ha ezeket a pénzeket összevetném ezzel az óraszámmal, akkor lehetne azt mondani, hogy azért nem három, hanem két járőr, egy polgárőr, vagy egy az egyben is lehetne, mondjuk, településeken vagy akár kerületekben is járőrözni megfelelő fellépéssel, én azt gondolom.

Nem szembeállítva a településőröket és a polgárőröket, félre ne értsük, úgy látszik, lehet, hogy Ecsödi képviselőtársunk egy kicsit többet tud, mint mi, mert mi még bizottságként nem is tárgyaltuk, csak láttunk egy-egy javaslatot, de engem személy szerint megdöbbsentett az a 80 ezer forint/fő biztosítása. Szóval, ha a településőröknek körülbelül ezt szeretné a kormányzat, gyakorlatilag ennyit szeretne áldozni, akkor számomra megdöbbsentő, mert azt veszem észre, hogy van egy szervezet, amely spontán, önállóan szerveződik a saját településén, akár városokban is, azoknak gyakorlatilag minimális támogatás jut, ha megnézzük, tényleg csak a gazdálkodását, és a gazdálkodási adatokból azért kitérnek számok, ehhez képest gyakorlatilag egy valamilyen, nem tudom, milyen őrséget akarunk felállítani, ráadásul jegyzői hatáskörben, szóval, én ezt az egészet egy képtelenségnek tartom. Én magam személy szerint nem is támogatom azt, ezt előre le tudom szögezni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gál képviselő úr, alelnök úr!

DR. GÁL ZOLTÁN (MSZP): *(Hangosítás nélkül.)* Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Az egyéni vélemények, viták, megjegyzések között egy biztos pont van, és az az elismerés, amit mindnyájan, akik véleményt nyilvánítottak, és akihez én is csatlakozom a polgárőrség felé megfogalmaztak. Azt hiszem, hogy nem egy ilyen szokásos civil szervezet, ezt a politikusoknak illik elismerni, mert azért tőlük is függ, hogy alakulnak a dolgok. Azt hiszem, hogy mindnyájunk elismerése ez, és egy kicsit szakmai alapon is fogalmazzuk meg ezt az elismerést, azért ennél több. Ezek között konkrétan, azt hiszem, hogy ezt meg kell fogalmazni.

Van egy másik közös pont, nevezetesen az, hogy azok a megjegyzések *(Ácsné Kovács Katalin, a bizottság munkatársa bekapcsolja a képviselő mikrofonját.)*, kétélyek, viták vagy meditációk –

fogalmazzak így – visszatérő ügyek, mióta a polgárórség tulajdonképpen létezik, annak ellenére, hogy azért nem szabad elfelejteni, hogy a polgárórség az a civil szervezet, amelyről egy külön törvényben rendelkezik az Országgyűlés. Ugyanakkor hangsúlyoznám a civil szervezet jellegét. Én azt hiszem, hogy az elnök úr itt a legelején nem véletlenül emlegette ezt az egyesületi jog alá tartozását a polgárórségnek, tudniillik ez egy ugrópontja a dolognak. Ha egyszer ez egy társadalmi civil szervezet, és az egyesületi törvény hatálya alá tartozik, akkor szerintem teljesen félrevinné az egész mozgalmat és a polgárórség szerepét, ha most elkezdenénk azon meditatálni, hogy akkor hogyan lehetne több hatáskört adni, több fegyvert, és így tovább, és így tovább. Ezt nyilván az itt jelenlévő vezetők tudják, hogy ez egy folyamatosan fölvetődő dolog, és a polgárórség vezetése mindenkor nagyon bölcsen – és ezt nagyon szeretném aláhúzni – elutasított minden ilyenfajta kezdeményezést. A másik oldalról pedig érti az ember, hogy sokak véleményében, akik esetleg több hatáskört, több eszközt adnának a polgárőröknek, egyfajta jogos aggódás fejeződik ki, éppen a polgárőrök irányába és a polgárőrök érdekében, de nem hiszem, hogy ezt az alapstruktúrát meg lehetne változtatni.

Másrészt vitatkoznék azzal a tétellel is, hogy a közbiztonság letéteményese a rendórség. Persze, a rendórség nem helyettesíthető semmi mással, semmi más nem konkurálhat a rendórséggel, de éppen a polgárőr léte mutatja azt, hogy egy társadalom pusztán a rendórségen keresztül nem képes azt a biztonságérzetet megteremteni, amit az állampolgárok elvárnak. *(Dr. Simon Miklós megérkezik az ülésre.)* A polgárórség maga prezentálja ezt a tételt. A létrejöttének a körülményei, amikor Magyarországon robbanásszerűen nőtt a bűnözés, egyfajta nagyon pozitív állampolgári válaszként jelent meg a polgárórség. Én ezt sokszor elmondtam a polgárőröknek is, akik között tudom, hogy sokan tenni vágyással tele vannak, és nem mindig veszik ezt jó szívvel, de az egyik leglényegesebb vonását vagy jelentőségét a polgárórségnek abban látom, hogy üzen a társadalomnak, hogy “emberek, ti magatok is gondoskodjatok a biztonságunkról”, és ez egy nagyon fontos dolog. Nem lesz soha annyi rendőr az országban, ami ezt a magáról való gondoskodást kiváltja, nem lesz, tehát ez egy borzasztó fontos jellemvonása a polgárórségnek, amit nem lehet félretenni.

Kontrát képviselőtársam már sokszor beszélt itt a köreinkben is, hogy a polgárórségnek egyfajta normatív támogatás kellene. Önmagában nem tartom egy rossz gondolatnak, de gondoljunk bele, itt a papír, kétezer-, nem tudom, hány száz önálló egyesület van, amelyik önállóan gazdálkodik, teszem hozzá, és azt is tudjuk azért, magunk közt el kell mondani azt is, hogy a kétezer-, nem tudom, hány száz egyesület között borzasztó differenciák vannak. Vannak nagyon jól, folyamatosan működő, kézben tartott szervezetek, és vannak közöttük lazábban vett dolgok, ami egyébként természetes, hiszen ez egy társadalmi mozgalom, világos, hogy nem lehet ez egyforma. Ebből a szempontból rendkívül problematikusnak látszik, hogy egyfajta normatív támogatást hogyan lehet elosztani.

Kicsit egyébként, és itt mindjárt kérném is az elnök urat, hogy most arról van szó, hogy pályázhatnak az egyesületek közvetlenül forrásokért, ha vállalnak bizonyos kötelező feladatot, hogy úgy mondjam. Nem tudom, hogy fog ez majd működni, mert ha ilyen formában történik a dolog, akkor azzal a pénzzel majd el kell számolni, azokat az órákat, hogy hány óra szolgálatot teljesítettek, dokumentálni kell, mert ez állami adófizetők pénze, amivel el kell számolni. Nem tudom, hogy fog ez működni, majd meglátjuk, én erre azt mondom. Én azt is el tudom képzelni, hogy azt a jelentősen megnövekedett állami támogatást, amit a 2010-es költségvetés tartalmaz, több mint 700 millió forint...

ELNÖK: Nyolcszáz. *(Dr. Túrós András: Hétszázharminc.)* Az már majdnem nyolcszáz. *(Derűltség.)*

DR. GÁL ZOLTÁN (MSZP): A polgármester másképp gondolkozik. Én mint egyszerű képviselő azt mondom, hogy több mint hétszáz. Bár kormánypártiként mondhatnám, hogy...

ELNÖK: Majdnem nyolcszáz. *(Derűltség. – Dr. Kontrát Károly: Hol az a milliárd?)*

DR. GÁL ZOLTÁN (MSZP): Ahhoz képest, hogy a polgárórség vezetése itt szerény kétmilliárdot kér, hogy ez kellene az igazán jó működéshez, közelítünk hozzá. Túrós úr ezt nagyon jól tudja, volt ez

negyvenmillió is, aztán több, szóval azért alakulgat a dolog. Ezt csak példaképpen mondom, hogy amikor itt keressük a továbblépés útját, ezeket az alapkérdéseket nem lehet nem fölretenni.

A másik kérdés, ami itt felvetődött, az összmunka. Csampa képviselőtársam némi negatív élel jegyezte meg ezt a kistérségi együttműködést. Nem tudom, azt hiszem, tartózkodott a Fidesz, de tavaly ugye, elfogadtunk egy törvényt, tavasszal elfogadtunk egy törvényt, ami éppen azt a célt szolgálná – és benne vannak a polgárőrök is –, hogy az a sokfajta szervezet, amely helyben, Nyitray képviselő úr emlegette, ilyen-olyan hatáskörrel, ilyen-olyan állami és önkormányzati kapcsolódással mozog a területen, ebben legyen egyfajta összeműködés. Ezt pontosan a rendőrség feladatává teszi a törvény, merthogy a rendőrség a központja a dolognak. Hogy aztán az a helyi kapitány vagy városi kapitány mennyire ismeri föl, hogy ez az összeműködés, benne a polgárőrség munkájának egyfajta koordinálása, összehangolása számára is rendkívül előny, azt majd az idő el fogja dönteni. Bízhatunk abban, hogy nyilván megfelelő impulzusokat kapnak a parancsnokaiktól, akkor ráhajlanak. Mint ahogy sokfajta teljesítményt nyújtó polgárőr egyesület van, úgy sokfajta rendőrkapitány is van, van, aki fölismeri a dolog jelentőségét a saját érdekében, van, aki egy macerás izének tartja, ezt mindnyájan tudjuk. Itt is nehéz minden esetre és mindenkire vonatkozó megállapításokat tenni.

A településőr-rendszerrel kapcsolatos – hogy is mondjam? – várakozásokat, kicsit negatív ízű várakozásokat én megértem. Valóban előállhat egy olyan szituáció, ha nem is mindenütt, hogy valamifajta ellentmondás jön létre, hogy van, aki pénzért csinálja nagyjából ugyanazt, mint egy jól szervezett polgárőr egyesület. Én úgy gondolom, hogy meg kell próbálni. Ezen keresztül, a településőrökön keresztül egyfajta nagyobb – hogy is mondjam? – felelősség, az eddighez képest legalábbis nagyobb felelőssége fogalmazható meg az önkormányzatnak a helyi biztonsági ügyekért, és ennek egyfajta megjelenítője, letéteményese lehet az én felfogásom szerint ez a településőr.

Nagyon szeretném hangsúlyozni azt, legalábbis az én tapasztalatom szerint, hogy a polgárőrség a rendőrség előtt vagy az állam előtt, ha úgy tetszik, kapcsolat a kistelepülések biztonsága kérdésében, és már két-három esztendeje egyik kiemelt feladatának tekintette a kistelepülések biztonságának javítását. Itt persze megint az az ellentmondás van, hogy nyilván egy néhány száz lelkes, esetleg – hogy is mondjam? – nem a legvirágzóbb térségben lévő településen azért nehezebb, úgy gondolom, alkalmas és tényleg a feladatot komolyan vevő embereket találni, mint máshol. De nem lehet természetesen erről lemondani, és mondom, nagy érdemei vannak abban a polgárőrségnek, hogy talán korábban is, mint mások, fölismerték azokat a feszültségeket, amiket az ország egyes térségeiben és településein tapasztalni lehet, és próbált a maga eszközeivel ezen segíteni.

Végezetül, én azt hiszem, hogy nekünk feladatunk az, hogy itt a javaslatok, kérdések között felsorolt témákat napirenden tartsuk. Nem merek több okból sem állást foglalni, hogy ez a kétmilliárd forint reális lesz-e vagy nem lesz, hogy csak egy példát mondjak. Nagyon remélem, hogy a kormányzati ígéret, ami jelentősen felújítaná a polgárőrség gépkocsiállományát, ez végre valamikor a közeljövőben realizálódik, mert tényleg döbbenet áll az ember, akkor, amikor elmondják a polgárőrök, hogy az összes pénzüket a 300 ezer kilométert futott autó állandó javítására fordítják, amikor egyébként – hála istennek – a rendőrségnél főlzabadultak ennél sokkal jobb autók. *(Mécs Imre: Csak 250 kilométert mentek.)* Ezt a tulajdon dolgot nem értem, hogy miért nem adják a tulajdonába a polgárőröknek. *(Dr. Túrós András. Ezt mi sem értjük. Adminisztráció.)* Na, mindegy, csak egy kis példa, hogy ezen gondolkozni kellene.

A honvédelmi feladatokra való gondolat is szerintem tényleg okos gondolat, ha lesz ebből a tartalékos valamiből, ami azért odébb van, mert nagyon sok mindent ki kell még hozzá találni és megszervezni, de azt hiszem, hogy a polgárőrök itt figyelembe vehetők, bár szívem szerint azt mondanám, hogy jobb, ha ők a közbiztonság területén tesznek-vesznek, minthogy valami honvédelmi feladatokkal terelnék el a figyelmüket a dolgoktól.

Befejezésül tényleg még egyszer köszönet.

A bizottságnak meg azt ajánlom, hogy a javaslatokkal majd foglalkozzunk, azzal, hogy azt a karakterét a polgárőrségnek, amely kialakult, és azt a társadalmi környezetét, és azt az üzenetet, amit megfogalmaz a létevel, soha ne szorítsa háttérbe, beleértve egyfajta függetlenség megtartását is. Mert, amikor arról beszél az elnök úr, hogy politikamentesen, ez egyfajta függetlenséget is jelent, és az a nagy ellentmondás a példa és a normatív támogatásnak, hogy ha az állam – és most tök mindegy, hogy milyen színű kormányok vannak – elkezd pénzelni, most durván fogalmazok, egy civil szervezetet, ennek mindig rossz íze keletkezhet később. *(Dr. Kontrát Károly: Mire gondolsz konkrétan?)* Kontrát képviselő úr, én azt hiszem, van neked annyi fantáziád – bár ez a kérdésed ezt cáfolja –, hogy ki tudod találni, hogy mire gondolok. Nem kire, mire. *(Dr. Kontrát Károly: Csak tőled akarom hallani.)* Az előbb, látod, igazam volt, amikor összehasonlítottam, hogy melyik, melyik.

Visszatérve, komolyan, nekem körülbelül ez a véleményem a dologról, és még egyszer a köszönet és még egyszer a biztatás, hogy kelljenek a polgárőrök a magyar társadalomnak, és függetlenül attól, hogy milyen időszak van, kelljenek majd akkor is, amikor már nem lesz ilyen időszak, mint ahogy kellett akkor is, amikor még nem voltak ilyen problémák, mint amilyenek most vannak.

Köszönöm szépen. Elnézést, hogy hosszabb voltam.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Képviselőtársaim! Ki kíván még hozzászólni? Mécs Imre képviselő úr még egyszer.

MÉCS IMRE (MSZP): Egész röviden, tévedtem előbb, nem 15 éves a polgárőrség, hanem elmúlt 18 éves, igazándiból nagykorú lett. Köszönöm szépen, ennyit akartam.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Köszönöm a képviselőtársaimnak a véleményeket, illetve a javaslatokat és a kérdéseket.

Összegzőképpen annyit szeretnék elmondani, hogy minden képviselőtársam egyetértett abban, hogy akceptálja és elismeri a polgárőrség tevékenységét, és hogy nagyon fontos a beszámoló kapcsán egyáltalán hogy a beszámoló ide kerülhetett, végre időt tudunk szakítani a megtárgyalására. Bizonyítja ezt a képviselőtársaim kérdéssora, illetve véleményfölvetése.

Ha megengedik, akkor annyit magam is hozzá szeretnék tenni, hogy ez egy valóban nagy dilemma, hogy hol van az állami felelősség határa a közbiztonság megteremtésében, és hol van a magánbiztonság szerepe, hol van ez a határ. Nyilván erről államvezetési filozófiák ütköznek össze, az egyik azt mondja, hogy jobban kell a magánszereplőknek, tulajdonosoknak szerepet és anyagi áldozatot vállalni, a másik azt mondja, hogy az erős államnak épp az az egyik jele, vagy az állampolgárok felé való szolgáltatás jele, hogy minél több és minél erősebb közbiztonsági szolgáltatást nyújt az állam, de hogy van állami felelősség –, ami nem a mai ülés tárgya –, arról sokat beszélünk, és van magánfelelősség, ez egészen biztos.

A magánfelelősségben én azzal egyet tudok érteni, hogy ha ez természetesen nagyon szigorú szabályokhoz van kötve, hogy a tulajdonosoknak van tulajdonvédelmi felelősségük, és önkéntes meg kell védeniük akár üzleti vagy bármilyen más gazdasági tulajdonuk van, és ez történelmi hagyomány, és nem az elmúlt ötven évre, hanem az azt megelőző ötven évre gondolok. Az erdőbirtokosságok maguk gondoskodtak például az erdő őrzés-védelméről, vagy a földtulajdonosok, és az elmúlt ötven évben is minden termelőszövetkezetnek volt saját mezőőrsége, és a mostani nagy mezőgazdasági vállalkozásoknak vagy társulásoknak is van saját birtokvédelmi vagy tulajdonvédelmi szervezete adott esetben, ha professzionálisabban működnek, és ez Nyugat-Európában is így van mindenütt. Azonban ez szigorúan szabályozott keretek között kell hogy zajlódjék. A mai bizottsági ülés az önkéntes magánbiztonságról szólt, illetve szól, és én ebben a polgárőrséget nagyon fontos szervezetnek, a legfontosabb szervezetnek tartom, pont az önkéntes jellege miatt.

Amit a képviselőtársaim jól tapintottak meg, és azt gondolom, jól érzékelték, itt egy önkéntes társadalmi szerveződésről van szó, egyesületi formában ráadásul, amiben a tagok azt tartják a legfontosabbnak, hogy

a saját személyes védelmük, a vagyonvédelmük s a környezetük biztonsága érdekében egy önkéntes munkát vállalnak. Ezt az oldalt kellene kihangsúlyozni, hogy ez érthető legyen a társadalom számára, mert itt nyilván a pénzek felhasználására vonatkozó kérdések is azért kavarnak össze, mert úgy gondolják, vagy lehet, hogy vannak olyanok, akik úgy gondolják, hogy a polgárőrök kapnak ezért a tevékenységükért. Itt alapvető kérdéseket kell tisztázni, hogy ez egy önkéntes vállalása a társadalom 85 ezer – és annak aktív részeként szereplő – személyének. Azért világosan látszanak a tendenciák, egyre többen jelentkeznek a polgárőrök sorába – ezt én magam is tapasztalom polgármesterként –, és egyre nagyobb igény is van erre, és ha ez jól csatornázott, kézben tartott, az állam által kontrollált, ellenőrzött keretek között zajlik, akkor úgy gondolom, hogy ez az önkéntes felajánlása az embereknek egy hasznos dolog lehet. Ezt bizonyítja a 18 éves története a polgárőrségnek. Más-más történelmi kontextusban, de mindig fölmerült az igény, és fölmerült a szükségesség is.

Nyilván az önkéntesség mellett, amit én nagyon fontosnak tartanék, az a transzparencia. Ezért a polgárőr törvény egy nagyon fontos törvény volt, de ennek a végrehajtása, betartása, illetve az állam által nyújtott támogatás vagy a mások által nyújtott támogatás transzparens fölhasználása egy fontos dolog.

Itt szó van a javaslatok között a népszerűsítésről. Én szeretném ehhez hozzákötni, hogy a jövő évi költségvetés nagyon jelentősen megemeli az adott viszonyok között a polgárőrség támogatását, és ehhez jönnek még más támogatások az önkormányzatok világából, ami így vagy úgy, de mégiscsak állami támogatás, de mégis kiegészíti. Tisztázzuk itt most, hogy mennyi az összes pénz, amiből jövőre szándékoznak dolgozni, illetve hogy ezt a pénzt mire fogják felhasználni pontosan, tehát milyen felhasználási célok vannak, hogy ez ne kavardjon össze a képviselőtársaimban vagy a nyilvánosságban sem. Fölvetette Gál képviselő úr, hogy hogyan lehetne ezt világossá tenni a társadalom előtt. Én javasolnám például ebben az önkormányzatok és a polgárőrség együttműködését. Minden önkormányzatnak nagyon komoly nyilvánossági felületei vannak egy adott településen. Ha a polgárőrség akár félévente megkeresi a képviselő-testületeket és be akar számolni a teljes nyilvánosság előtt, és ott minden forintról beszámol, amit az államtól kap, vagy amit kap éppenséggel a települési önkormányzattól, akkor ez nemcsak átláthatóságot, hanem a közbizalom növekedését is jelenti, illetve hogy egyáltalán jelen vannak a polgárőrök.

Megyénként ez változó, most nem Csongrád megyére gondolok elsősorban, de azért látjuk, hogy megyei polgárőr szervezetek között mekkora differencia van. Az egyik táblázat a létszámot, a másik táblázat pedig a munkaórát, elnézést, hogy munkaórának nevezem, akkor a fölajánlott önkéntes részvételt méri. Megyénként nagy a különbség, nyilván Borsod megye és Csongrád megye között visító a különbség. De én azt gondolom, hogy ha a polgárőr szövetség azt képviseli a tagsága felé, a szervezetek felé, hogy igenis az önkormányzatokat meg kell keresni, kérni kell térítésmentesen az önkormányzati hírközlő szervek vagy az önkormányzat befolyása alatt álló írott és elektronikus sajtó segítségét a munka elvégzésében, az népszerűvé teheti a fiatalok körében is, ráadásul világos, hogy hova megy a pénz, és nem lesznek turbulenciák vagy félreértések. Szóval, ebben mindenféleképpen az önkormányzatokkal lehetne jobban kooperálni.

Szerintem azt a jogalkotónak kellene megfontolni, és jövőre erre lehetőség nyílik, hogy az önkormányzatok szerepének újragondolásánál ennek a támogatásnak a biztosítását, hogy most eszköz, esetleg közcélú munkás, mert most fölmerülnek ilyen megkeresések is, és közcélú munkást biztosíthat-e az önkormányzat a polgárőrségnek vagy nem biztosíthat. Ebben jogértelmezési vita van, teszem hozzá, hogy most adhatunk vagy nem adhatunk, adjunk vagy ne adjunk, tehát hogy amiket kap a polgárőrség támogatást, az milyen csatornákon és milyen rendszerben érkezik meg, hogy ennek legyen egy egységes szabványa.

Amit én soknak tartok, és ebben az állam fejében van szerintem nagy káosz, és ez lehet, hogy kormányoktól független lesz, hogy ez egy kicsi ország ahhoz, hogy ennyi minden legyen a közbiztonság címszó alatt. Tehát, hogy polgárőrség, településőrök, közterület-felügyelők, halőrök, mezőőrök, vadőrök, természetvédelmi őrök, rendőrök, azért mégis tízmillióan vagyunk, és még akkor a magánbiztonsági

cégekről nem beszéltünk. Ugyan nem szoktak liberalizmussal vádolni, de már egy kicsit előreszaladunk néha, én azt érzem, hogy kevesebb, hatékonyabb működéssel lehet, hogy többet eredményez. És ehhez jön még a kamerarendszer, minden lépésünket kamerák fogják figyelni, és ezt mindig növeljük, növeljük, növeljük. Én a hatékonyságot, hogy ezeket az eszközöket egy irányba használjuk föl és jól használjuk föl, és ezeknek az eszközöknek a koordinációját majdnem többre tartom, mint a mennyiséget. Nem mindent old meg a mennyiség, de ha az jól van felhasználva, ez szervezési kérdés, úgy gondolom, és ezért a rendőrség és a polgárőrség közötti együttműködés nagyon fontos dolog.

Én azt tapasztalom polgármesterként, hogy ha a rendőrség, a közterület-felügyelet és a polgárőrség összehangolja a munkáját, akkor egy városban rendet lehet tartani. Ez nyilván a munkaerő-felhasználásnak, a kihasználásnak és bizonyos technikai és létszám-erőforrásnak és pénznek a feltétele, de azért nem mindent old meg a mennyiség. Itt szerintem az, hogy most a településőrök jönnek vagy nem jönnek, illetve hogy az önkormányzatra még többet rányomni, valahol az önkormányzat és az állam része, mert állami normatívából működik. Az nem világos számomra, hogy mi a fenének – már elnézést – kell még az önkormányzatokat – ez ilyen látszatdemokrácia – bevonni abba, hogy kapsz hozzá 80 ezer forint normatívát, de neked legyen településőröd. Akkor ne húsz településőrrel több legyen, hanem vegyenek föl három rendőrt, és akkor ezt a rendőrség szakszerűen és szervezetten ellenőrizze. Ha 80 ezer forint van településőrre, akkor már majdnem ott vagyunk, hogy érdemes fölvenni rendőrt szerintem. Csak a rendőrt ki kell képezni, tudom, tudom, innen jönnek a kérdések, csak annyi minden van egymás mellett, hogy most már legalább ennyi ember kell, hogy ezeket koordinálja, és akkor lesz egy létszámában nagy, totálisan hatékonytalan, valami kaotikus rendszer. Szerintem ezt csiszolni kellene.

De hogy ez egy önkéntes rendszer, amire van igény, láthatóan van igény, a kistelepüléseken még nagyobb az aktivitás lehetősége, és egyébként hozzáteszem, jobban mobilizálhatóak az emberek, ha egy minimális infrastruktúrát tudunk hozzá teremteni. Ebben egyébként én egyáltalán nem gondolom azt, hogy a privat világnak ne lehetne a polgárőrség felé felajánlásokat tenni, cégeknek, s a többi, s a többi, tehát én ezt egyáltalán nem gondolom eretnek dolognak. Cégektől, magából a private gazdaság világából is jöhetne pénz a polgárőrség felé, és az állam is támogathatja. Egyetértek Gál képviselő úrral ennek az elszámoltatásában, egyetértek Konrád képviselő úrral, hogy ez normatív pénzfelhasználás legyen. Tehát az a polgárőr szervezet, amely teljesít, kapjon pénz, és egy alap infrastruktúrára pedig adjunk nekik lehetőséget.

Van egy nagyon negatív impulzus, és ezt én végigéltem polgármesterként, hogy annyira nem volt pénzünk a polgárőröknek, hogy nem tudtak például járőrözni, és akkor lekoptak az emberek. Tehát van egy polgárőr szervezet, mondjuk pár tucat ember, és a végére csak két-három elszánt marad, mert mi a fenének legyen polgárőr, ha az üzemanyagot nem tudja megtankolni a kocsijába, és egyáltalán nincs jármű, és nem tud a kocsit elindítani. Egy idő után ez annyira negatív, hogy az emberek egyszerűen szétszélednek, és foglalkozik vele a fene, úgy gondolják. Tehát azért egy alapot kéne biztosítani.

Az sem világos mindenkinek egyébként, ha én jól értem ezeket a pénzügyi beszámolókat, hogy a polgárőr szövetség az államtól kapott támogatást gépkocsi-használatra és üzemanyagra adja (*Dr. Túrós András: Formaruhára, oktatásra.*), meg formaruhára, oktatásra, képzésre, de ez nem világos a társadalom számára. Nyilván a polgárőrségnek is arra azért törekedni kell, hogy az igényeknek megfeleljen. Változik a közbiztonsági helyzet, az ország különböző pontjain más és más, más Dél-Magyarországon, más Észak-Magyarországon, másra van szükség Budapesten, tehát a feladathoz, a kihívásokhoz és a problémákhoz kell szabni a polgárőrség fölkészültségét, technikai felszereltségét, és azt a stílust, amit a polgárőrök képviselnek, hogy tudatos legyen a társadalomban, hogy ez egy önkéntes szerveződés, ami mások megsegítésére jött létre, és nem az önkéntes rendőrség folytatása, hogy ne egy rossz szájízű dolog legyen. Elnézést, hogy lesarkítom, csak próbálok egyszerű utcai megközelítéseket is az asztalra tenni, bár ez inkább mikrotapasztalat.

Nagyon érdekelne tehát a forrásfelosztás, hogy a megkapott forrásokat mire használják föl, mekkora lesz a jövő évi költségvetés, illetve azt gondolom, a bizottság azt is fölállalhatja, hogy a kormány felé ezeket

a technikai kérdéseket, mint a gépjármű-használat, a cégadó ügye megpróbálja bizottsági javaslatként megfogalmazni. Azt hiszem, ezzel senkinek nincs problémája.

Még egyszer mondanám azt, hogy sok szervezet van egymás mellett, és, mondjuk – csak elmondom a saját példánkat, ha van erre egy perc – az, hogy nálunk ugyan nem lesznek településőrök, nem azért van, mert én politikai alapon ellenzem ezt vagy meggyőződésből, hanem olyan a város közbiztonsági helyzete, hogy jelen pillanatban ezt nem indokolja, és ez a rendőrséggel egyeztetett álláspontunk volt.

Megkérdeztem a rendőrkapitányt, illetve az IRM elküldött minden rendőrkapitányt minden polgármesterhez, hogy kérdezzék meg, hogy kell vagy nem kell, és a rendőrkapitány véleménye alapján mondtam azt, hogy nem szükséges a pályázat benyújtása, mert nálunk, ugye, működik közterület-felügyelet és mezőőrség, ez is hozzá tartozik az igazsághoz. Viszont arra most már külön embert kell alkalmaznunk, hogy ezeket koordinálja. Egy idő után egy önturbózó rendszer lesz, és ráadásul mi a privát biztonsági szolgálat helyett saját embereket veszünk föl portaszolgálatra és információs szolgálatra, és ezt az egész groupot próbáljuk egy irányba összeszervezni.

Közben azt beszéltük, ami egy ideológiai vita, és vannak professzorok, akik mindig ide futtatják ki a Népszabadságban írott opuszaiknak az utolsó egy bekezdését, hogy az önkormányzati rendőrségé a jövő. Egy ekkora országban még egy önkormányzati rendőrséget szervezni e mellett a hihetetlen mennyiségű szervezet mellett, már többen fognak őrizni bennünket, mint ahányan vagyunk. A túlzásoktól is szeretnék óvni.

Azt viszont egy jó dolognak gondolom, hogy van egy önkéntes szerveződés. Én felhívtam az IRM figyelmét, amikor a polgárőrség jogállásának megerősítése zajlott más szervezetek jogállásának megerősítése mellett, hogy azért azt tisztázni kell, és az nem elég, hogy a polgárőrség azért különb a többinél – és itt Nyitray képviselő úr utalt az ilyen gittegyletekre –, hogy azért más a polgárőrség, merthogy erről törvény rendelkezik. Valahogy meg kell teremteni tartósan a polgárőrök számára azt a társadalmi privilégiumot, hogy annak a kérdésnek ki legyen húzva a gyökere, hogy ha a polgárőröknek jár, akkor miért nem jár más szervezeteknek. Előbb-utóbb majd meg fog jönni ez a kérdés, hogy “Barátom, az állam támogatja 800 millió forinttal a polgárőröket, hát mi is csak rendet szeretnénk, mi sem vagyunk olyan rosszak, tessék bebizonyítani, hogy mi rosszak vagyunk, és akkor nekünk is lehet. Ha jár a polgárőröknek, miért nem jár másnak?”. Azt gondolom, az IRM-nek ebben van felelőssége és a mindenkori igazságügyi kormányzatnak és a mindenkori Országgyűlésnek, hogy ez legyen világos, hogy a polgárőrséget miért privilegizálja a törvényhozás vagy a jogalkotó. Tulajdonképpen mégis csak funkciókat ad, mint ahogy erről a polgárőr törvény rendelkezik, mert mégis csak funkciókat ad át vagy enged át részben, vagy bevonja az állami biztonságba is a polgárőr önkénteseket becsatornázza tulajdonképpen, ami egyébként szerintem alapvetően koncepcionálisan helyes. Ennyit szerettem volna hozzátenni, illetve részben összefoglalni azt, ami elhangzott.

Most megadjuk a válaszokra a lehetőséget. Parancsoljon, elnök úr, illetve az alelnök urak is és a helyettesek!

Dr. Túrós András elnök (Országos Polgárőr Szövetség) reflexiói

DR. TÚRÓS ANDRÁS elnök (Országos Polgárőr Szövetség): Köszönöm szépen. Akkor először én szeretnék nagyon vázlatosan és röviden a felvetésekre reagálni.

Először is a 85 ezer polgárőr nevében köszönöm, köszönöm, köszönöm. Nem tudom, hányszor mondjam el, de teljesen szívből örülök annak, hogy többpárti egyetértés van a polgárőrség működésével kapcsolatban, amely a polgárőr törvény megalkotása kapcsán is kiderült.

Az Országos Polgárőr Szövetség, és szerintem valamennyi polgárőr egyesület, szövetség vezetője vagy vezetése teljesen jó helyzetben van a politikai váltógazdálkodást illetően, mert mi a mindenkori kormányt és a mindenkori önkormányzatokat, ha úgy tetszik, szolgáljuk, vagy együttműködünk, és közreműködünk a bűnmegelőzési és a közbiztonsági programjainak a végrehajtásában. Ezzel azt akarom csak mondani, hogy nem helyezkedünk, nincs rá szükségünk, egyébként ez a polgárőrség valamennyi kormánnyal,

amelyik Magyarországon volt a rendszerváltozásunk óta, együttműködött, és mindegyik támogatta, elismerte, szükségesnek tartotta.

A második megjegyzésem, hogy a polgárőrség, ahogy itt több képviselő úr részéről is elhangzott, a rendészeti közéletnek a meghatározó ereje minden településen. Egy kis túlzással azt mondom, hogy a polgárőr egyesületek vagy a megyei szövetségek integrálják a rendőrséget, a vámőrséget, a katasztrófa-elhárítást, a politikusokat, az önkormányzatokat, a rendezvényeink legalábbis ezt bizonyítják, hogy óriási rendészeti és állami, lakossági támogatottsága van a polgárőrségnek.

A településőrséggel kapcsolatban én ígéretet tettem arra bizonyos személyeknek, hogy különösebben én azt nem fogom se kritizálni, se dicsérni. Természetesen a polgárőrség vezetői nem örülnek annak, hogy a településőrség létrehozásra került, elsősorban azért nem, mert a polgárőr tudatot – márpedig van ilyen – befolyásolja, megosztja. Azt mondja, hogy van egy településőr, itt vagyok én, polgárőr, a polgárőrség magas szintű jogszabály, törvény alapján működik, a településőrségről még nem tudjuk, hogy milyen jogszabály alapján működik, ugyanakkor ő pénzt kap azért, amit ugyanaz tesz, amit a polgárőr. Nem akarom ezt ragozni, de kétségtelen, hogy kiderül, hogy a településőrség mit tud hozzátenni az ország közbiztonságához.

Nagyon kardinális kérdés a 2010-es év. 2010-ben ezek szerint 730 millió, további egyéb más támogatásokból nagy valószínűséggel az Országos Polgárőr Szövetség 800 millió forintból fog működni. Ha a cégautóadóval kapcsolatban nem lesz változás, vagy nem kapjuk meg azt a további plusz 130 millió forintot, ami a cégautóadó-kötelezettség teljesítéséhez szükséges, akkor ebből a 730-ból le kell emelni azonnal 130 milliót, és akkor marad 600 millió. A rendészeti miniszter asztalára a napokban letettünk egy elnökségi határozatot, amelynek lényege, hogy 2010-ben megváltozik az egyesületek támogatási rendszere, de nem úgy, ahogy korábban ezt elképzelték, hanem, hála istennek, az elnökség határozatát figyelembe veszik. Ennek az a lényege, hogy az egyesületek közgyűlésen kell hogy határozzanak arról, hogy bizonyos szakmai programokat, amelyeket mi meghirdetünk, már benne van ebben az anyagban – a kistélepülések biztonsága, a városok közterületeinek a biztonsága és az “Egy iskola – egy polgárőr” mozgalommal kapcsolatos feladatok –, ha ebből egyet vagy kettőt vállalnak, közgyűlésen döntenek róla, ezt határozatba foglalják, és a település polgármesterével, a rendőrség parancsnokával vagy a körzeti megbízottal aláírattják ezt a közgyűlési határozatot, a megyei szövetség elnöke ezt szignálja, akkor ebből a megemelt összegből természetesen megkaphatja a támogatást. Úgy tűnik, hogy 250, max. 300 ezer forintot is kaphat az az egyesület, amely ilyen közgyűlési vállalási nyilatkozatot tesz. *(Dr. Gál Zoltán: Bocssáss meg, ezt közvetlenül a minisztérium...?)* Nem, nem, nem, rajtunk keresztül. A minisztérium ezt nem tudta volna megoldani. Az szerintem egy nagyon hibás elképzelés volt, mert közvetlenül a minisztériumból finanszírozni kétezer egyesületet, az szerintem... Nem folytatom, mert nem szépet mondtam volna ezzel kapcsolatban. Tehát ebben egyetértés van, legalábbis szóbeli egyetértés, és kérem a tisztelt bizottságot, hogy támogassák az ilyen irányú elképzelésünket.

Én is nagyon fontosnak tartom az átláthatóságot. Nem mondom azt, hogy nincsenek gondjaink a pénzfelhasználás területén. Vannak kisebb-nagyobb gondjaink egyesületeknél, vannak elszámolási gondok, elszámolási problémák is, éppen ezért szeretnénk valamilyen komolyabb adminisztrációs háttérrel kialakítani, hogy ennek is száz százalékosan megfeleljünk. Most ide kapcsolódna az, hogy ha egyre inkább költségvetési támogatásból működik a polgárőrség, illetve önkormányzati támogatásból, akkor mi most már meghirdetjük azt, hogy kérem szépen, a polgárőrségnek van felelőssége, ha állami pénzből, önkormányzati pénzből működik, akkor már a polgárőrségnek bizonyos településeken felelősséget kell vállalni azért, hogy hogyan alakul a területen a közbiztonság. Ezt próbáljuk átültetni, hogy ne csak ilyen – hogy is mondjam? – szabadidő-eltöltés, ne csak hobbi legyen, hanem vállaljanak felelősséget. Azt gondolom, hogy ehhez partnerek lesznek egyébként a polgárőr egyesület vezetői.

Eszembe jutott, hogy számos helyen Nyugat-Európában működik polgárőrség. Berlusconi – nem tudom, hogy jó példa vagy rossz példa – is létrehozta egyébként Olaszországban a polgárőrséget, és nagyon büszkének arra, hogy működik Olaszországban polgárőrség. Egy évvel ezelőtt kaptam egy olyan anyagot,

akkor még a francia köztársasági elnök, Sarkozy kisváros polgármestere volt, akkor ő a következőt tette, hogy nyilvánvalóan...

ELNÖK: Ez Párizs lelegegásabb kerülete, csak hogy tisztázzuk. Ez olyan, mint itt Budapesten a XII. kerület. Neuillynek volt a polgármestere, ez Párizs lelegegásabb kerülete.

DR. TÚRÓS ANDRÁS elnök (Országos Polgárőr Szövetség): Én azt gondoltam, hogy egy kisvárosnak, mert...

ELNÖK: Kisvárosnak számít, mert ott más a struktúra, de Párizshoz tartozik.

DR. TÚRÓS ANDRÁS elnök (Országos Polgárőr Szövetség): Tehát egy nagyon ügyes választási fogást csinált Sarkozy: egy csoportképet készített a polgárőr egyesületről, természetesen ő is beállt oda közéjük, és ezen a csoportképen felsorolták az egyesület elérhetőségét, és hogy kikhez kell fordulni akkor, ha baj van, gond van a közbiztonsággal, bűnmegelőzéssel kapcsolatosan, és valamennyi polgárnak, a város vagy a kerület valamennyi polgárának megküldték ezt. Állítólag óriási siker volt, mint ahogy látjuk, közben köztársasági elnök is lett, nagy valószínűséggel ezért. *(Derűtség.)*

Azt gondolom, hogy még egy záró gondolatom kell hogy legyen. A polgárőrségnek soha nem szabad semmilyen hatósági jogkört adni, a polgárőrségnek nagybetűs civil szervezetnek kell maradni, és nem kell fegyver, és nem kell semmi több olyan pluszjogosítvány most, amely esetleg a civil mozgalmat megbontaná vagy megkérdőjelezhetné. Viszont foglalkozni kell azzal egyébként, hogy ténylegesen, ha a polgárőrök ilyen veszélyhelyzetet vállalnak, és a közbiztonság az országban romlik, és ténylegesen, ha ilyen gyakoriak a rendőrök elleni támadások – lásd legutóbb éppen Budapest II-III. kerületében, amikor a rendőrt meglőtték, és a polgárőr nyújtott elsősegélyt, gyakorlatilag életmentést végzett a polgárőr –, akkor ezekre a veszélyhelyzetekre jogilag is fel kell készülnünk, és ezzel kapcsolatban természetesen lesz javaslatunk az elkövetkezendő időben is.

Még egyszer szívből köszönöm valamennyi képviselő úrnak a véleményét, és örülök, hogy itt lehetünk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További válaszok? Ki kezdi?

DR. TÚRÓS ANDRÁS elnök (Országos Polgárőr Szövetség): Markos György.

Markos György elnökhelyettes (Országos Polgárőr Szövetség) hozzászólása

MARKOS GYÖRGY elnökhelyettes (Országos Polgárőr Szövetség): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselő Urak! Nagyon röviden ismertetném azt az álláspontot, ami rendkívül fontos, tehát a civil szerveződés, hogy megmaradjon, ez az alap.

Nyitrai képviselő úrnak válaszolnék: nagyon – hogy mondjam? – gyakran akaratomon kívül ebbe a helyzetbe kerülünk, tisztelettel elmondanám. Mivel aktív örültek vagyunk – szegény megboldogult Zsombor Gyuri budapesti elnök mondta –, mi önként megyünk és keressük a bajt, ahogy szokták mondani. Mivel mint polgárőr vezető én is azt a kosztot eszem, mint a többi kollegám, örömmel értesítem a tisztelt bizottságot, hogy az átlagéletkor abban az egyesületben, ahol én vezetem a csapatot, 23 év, tehát fiatalok. Mehetnének az aluljáróba, mehetnének bulizni, nem mennek. Van egyfajta állampolgári hazafias öntudat, és erre büszke vagyok, és erre én büszke vagyok. Ez nem pátosz, ez tény. Ezek a huszonéves gyerekek nem egyszer mondják a barátnőnek, hogy “Erzsike, ne haragudj, éjszaka ki kell menni, mert bűnügyi akció van”, és kimegy. Büszke vagyok ezekre a fiúkra.

Elsődleges szempont... Ott voltam a II-III. kerületben az ominózus esetről. Elképesztő, hogy régen egy menekülő betörő az irháját mentette, nem egy rendőrről rálőtt. Ez olyanfajta pofátlanság és olyanfajta elvetemültség és bátorság, ami azt jelenti, hogy nincs úgysem különösebb következménye. Ez azt jelenti, hogy nincs visszatartó erő, és itt a képviselő úrnak abszolút igaza van. Mit tudunk mi tenni? Ha rendőrral vagyunk szolgálatban, akkor hivatalos személy támogatójaként ugyanazt a védelmet élvezzük.

Egyébként, ha önállóan vagyunk szolgálatban, közfeladatot látunk el, és fokozott jogi védelmünk van. A bűnözést szociológusok, pszichológusok, többen vizsgálják, az erőszakot.

Én középiskolai tanár voltam sokáig... *(Mécs Imre: Tényleg?)* Igen. Nem fordulhatott elő, hogy az osztályban verekedés tört ki. A klikkeket úgy vertem szét, hogy aki erős akart lenni, azzal bementem a tornaterembe, feltettem egy ringet, és azt mondtam, bokszkesztyűvel, korrektül face to face játszunk le. Ma már ez a fair play megszűnt. Kezdetől fogva nekem az a véleményem, az egyik legfontosabb szempont, hogy a bűnözés utánpótlási vonalait kell elvágjuk. Már kis óvodás korban el kell kezdeni a jogkövetésre való nevelést. Én a porosz iskolának vagyok a híve: jogok és kötelezettségek. Az nem létezik, hogy egy tanárnak félni kelljen, mert ötven kilós és nő. Lényegében az iskolai erőszak egyik oka, hogy elszabadult minden, laza. Tehát követelményrendszer, tisztelet, ez már mind nincs. Szóval, egy csomó minden van, és a bűnözés útvonalaival úgy tudjuk elválni, ha fiatalokat nem a "GINA" irányába és az alvilág irányába tereljük, hanem adunk. Ugye, egy csomó minden megszűnt a közösségi életben. Újra kell termeljük azt a közösséget, ahova tartozik, na, de ebbe ne menjünk bele.

Viszont, ami nagyon fontos: igen, a polgárőrség nem egyszer nem bünt megelőz, hanem tetten ér, és ilyenkor mit csinálunk? Ha egy idősebb hölgyet bántalmaznak, forduljak el, mert nem tudok mit tenni? Komoly kérdés. Beavatkozunk, segítünk, sokszor veszélyhelyzetbe kerülünk. Erre találtuk ki azt a megoldást, hogy képzés. Budapesten kétszáz polgárőr vizsgázott magas rangúan kvalifikált rendőrtisztek előtt, bizottság előtt: intézkedés-módszertan, Btk., Be. Menjünk el a képzés, a profizmus irányába! Most már a törvény, ha felhatalmaz minket bizonyos munkákra, hogy a bűnözőnek... A rendőrt is megtámadják, a polgárőrt simán megtámadhatják. Itt a megoldás az, hogy fölkészült, és nemcsak önvédelemre, hanem elsősegély-nyújtásra, tűzoltásra –, mert ez az elsődleges feladatunk, a karitatív tevékenység, ettől van becsületünk –, tehát a magasan képzett polgárőr. A folyamatos képzés megadja azt a biztonságot, hogy a rendőr szívesebben viszi magával, ha látja, hogy nem bermudanadrágban, tornacipővel, fülbevalóval megy szolgálatba, hanem ápoltan, tisztelettel. Formaruha. Ezért sokáig bántottak engem, hogy én hadsereget akarok. Nem egyenruhát kérünk, csak ismerjék meg. Egy állampolgár, ha megáll, valami helyzet van, egy baleset, és kiszállok egy rövidnadrágban, tornacipőben, "Maga kicsoda?", de ha formaruhában, karjelzéssel, hogy polgárőrség, melyik kerület, pontosan tudja, kivel áll szemben. Megnyugtató az állampolgárnak, ha tudja, hogy kivel áll szemben. Még egyszer mondom, nem egyenruháról beszélek, csak egy fölismerhető formaruháról, és képzésről.

Egy záró gondolat, hogy ez a fajta bizalom, amit önök adnak nekünk, iszonyatos erő lelkileg, hogy a Magyar Köztársaság parlamentje, fölismerve ennek a 85 ezer embernek a vergődését, mellénk áll. Politikamentesen tudjuk ezt csinálni, és iszonyatos erő fog föl szabadulni, meg fogják látni. Az emberek egymásra fognak találni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Parancsoljon!

Márton Zoltán felügyelőbizottsági elnök (Országos Polgárőr Szövetség) hozzászólása

MÁRTON ZOLTÁN felügyelőbizottsági elnök (Országos Polgárőr Szövetség): Márton Zoltán vagyok, a felügyelőbizottság elnöke.

Tisztelt Elnök Úr! Nagyra becsült Bizottság! A polgárőrséget, amire büszkék vagyunk, az ügyészség törvényességi felügyelettel rendszeresen ellenőrzi, évente 100-150 egyesület kerül törvényességi felügyeletre. Büszkén mondjuk, hogy egyetlen egyesületünk ellen nem indult bírósági eljárás törvényt sértés vagy jogszabálysértés miatt. Voltak hiányosságok, amelyeket feltárt az ügyészség, de a polgárőrség azt az alapszabályában is megszüntette.

A másik, ami lényeges kérdés, hogy amit az Országos Polgárőr Szövetség kap támogatást, amit leosztunk vagy leoszt az elnökség a szövetségeknek, egyesületeknek, azzal a szövetség felé számlamásolatokkal el

kell számolni, és mi ezt szigorúan számon kérjük. Vannak néha viták, hogy hogyan számoltak el, de eddig az elszámolások rendben megtörténtek.

Megköszönöm én is nagy tisztelettel az önök pozitív hozzáállását. Úgy gondolom, hogy a polgárórség a jövőben is fogja teljesíteni a kötelezettségét.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm.

Zámbó Péter rendőr ezredes, elnökségi tag (Országos Polgárőr Szövetség) hozzászólása

ZÁMBÓ PÉTER rendőr ezredes, elnökségi tag (Országos Polgárőr Szövetség): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Említésre került, hogy én aktív rendőr is vagyok, ezen kívül viszont két polgárőr egyesületben tag is vagyok, és polgárőr elnökségi tag is vagyok, és a jogi, etikai bizottság elnöke, tehát halmozom a funkciókat. Engedjék meg, hogy most mint állampolgár szóljak önökhöz, és kifejezzem köszönetemet az iránt a törődés iránt, amit önök itt a véleményükben kifejtettek. *(Tóth Károly távozik az ülésről.)*

Egy hasonlatomat erősíteném, amit Miskolcon már elmondtam, hogy a polgárőröket úgy kellene szemlélni, mint profi állampolgárokat, tehát nincsenek hatósági jogosítványaink, nincsenek pluszjogosítványaink, pluszvállalásaink vannak, és egy állampolgári öntudat –, amelyről Markos elnökhelyettes úr is beszélt már – tetten érhető ezekben a közösségekben.

Nem kívánok olyan példát mondani, mert ez a Markosnak a feladata, hogy az istentiszteleten a pap a bűnről beszélt, és hazament a presbiter, kérdezi a felesége, aki otthon az ebédet főzte, hogy mi volt az igehirdetés, “Hát, a bűnről beszélt a pap. – És? – Ellenzi.” *(Derűltség.)* Ennél továbblépett a polgárórség, ahogy elhangzott, törvény, szolgálati kézikönyv, oktatási segédanyagok, módszertani kiadványok, és nagyon sok olyan összefoglaló van, amely ezeket az értékeket próbálja gyökeresítő módon kiteljesíteni.

Engedjék meg, hogy rövid megjegyzésekkel utaljak arra, hogy a rendőrség bábája volt ennek a mozgalomnak, és árnyalnám azt a véleményt, hogy bizonyos rendőri személyek nem szeretik vagy nem szerették a polgárórséget. Ez megoszlik. Általában elmondható, hogy az országos vezetés, és minél nagyobb rálátása van egy rendőri vezetőnek, annál inkább felismeri azt az értéket, hisz ha most megfordítanánk itt a témát, önök nem a polgárórséget támogatják, a rendőrség nem a polgárórséget támogatja, hanem az állampolgároknak egy szervezett csoportja támogatja az államot, támogatja az állam kötelező feladatait, és ez a szóhasználatban gyakorlatilag így fordul, hogy így tudunk működni.

A bűnmegelőzési stratégiát azért meg kell védenem, mert 2003 óta van Magyarországnak bűnmegelőzési stratégiája, és az európai uniós ajánlásokat is tartalmazza ez a stratégia, és éves akcióprogramok, illetve feladattervek vannak, amit az Országgyűlés rendszeresen jelentésben meg is kap. Ennek a bűnmegelőzési stratégiának egyik alappillére a polgárórség. Nyilvánvaló, hogy több mindent is lehet tenni.

Az elszámolás kapcsán, a polgárőr törvényt, ha figyelmesen elolvasták volna – és nem olyan hosszú ez a törvény egyébként –, ott utalás van arra, hogy a költségvetési támogatást az országos szövetségen keresztül kapja meg ez a mozgalom, és az elnök úr ezt vázolta, hogy ennek milyen kontrollpontjai vannak.

Én még egyszer megköszönöm az önök pozitív véleményeit, azt, hogy személyesen is részt vesznek ezekben a rendezvényekben és támogatják a polgárőr mozgalmat.

Egy biztatás a javaslatához: kiemelt közhasznú és közhasznú egyesületek vannak, amelyeknek térítés nélkül tulajdonba lehet adni különböző eszközöket, és erre szolgál a javaslat is, hogy a már korábban csak üzembentartói joggal használt gépkocsik kerüljenek a polgárőr egyesületek tulajdonába.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tessék parancsolni!

Tóth Attila Sándor alelnök (Országos Polgárőr Szövetség)

TÓTH ATTILA SÁNDOR alelnök (Országos Polgárőr Szövetség): Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Bizottság! Tóth Attila vagyok.

Felvetődött az önkormányzatok részéről a kérdés és a lehetőség. Azt kell mondjam, én foglalkozom az önkormányzatokkal a polgárőrség keretein belül mint alelnök, és azt kell mondjam, az elmúlt egy-másfél évben ez igazán nagy hangsúlyt kapott nálunk. Elindultunk egy olyan irányba, amelyben a megyei önkormányzatok szövetségével kötöttünk egy együttműködési megállapodást, és Hajdú-Bihar megyében és az ország többi részén is próbálunk a polgármesterekkel kommunikálni együttműködésekben. Hajdú-bihari példát tudok mondani, ahol elértük azt, hogy a polgármesterek, látva ezt a problémát, hogy milyen a jelenlegi helyzet, és a polgárőrök mennyire a polgármester érdekeit képviselik – sarkosítva így a kijelentésemet –, pályáztak, régiós pályázaton nyújtottak be úgy pályázatot, hogy nemcsak kamerára, hanem polgárőr autóra is pályáztak. Szóba került többször a gépjárműpark, hogy milyen rossz és öreg autókat kapunk, amiket a rendőrség már kiselejtezett, mi azokat kapjuk meg, hogy ezeket valamilyen szinten frissítsük, újítsuk. Ami viszont a nagy szívfájdalmunk, hogy ezek kisebb pénzek, és az önkormányzat rendelkezik felette, de a polgárőr egyesület akkor is nagyon örül neki, ha ezeket a támogatásokat megkapja.

Az NCA alap. Azt kell mondjam, részt vettem az IRM bizottságában azon a bizottsági ülésen, ahol a polgárőrséget egy kalap alá tették azokkal az úgymond büntetés-végrehajtási intézetekkel, ahol pályáztak büntetés-végrehajtási intézetek, és azt kell mondjam, jobban preferálták a letöltendő szabadságvesztésüket töltő személyek továbbképzését, mint a polgárőrség prevenciójára benyújtott pályázatokat. Úgy gondolom, hogy ezen is lehetne valamilyen szinten változtatni. Valamilyen szinten lássuk azt, hogy mit tesznek a településeken a polgárőrök mind az iskolákban, mind a közterületeken, mind mindenhol.

Én úgy gondolom, ezek fontos dolgok, és nagyon jó az, hogy a polgármesterek is érzik egyre jobban a súlyát. Én ezt kívántam volna mondani, hogy elindultunk ebbe az irányba is, és tényleg köszönünk minden támogatást. Ahogy az elnök úr is elmondta, és az itt jelen lévő bizottsági tagok is elmondták, tényleg nagyon köszönjük ezeket a támogatásokat, mert szükség van rá a végeken, ahol a polgárőrök dolgoznak.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e más kérdés, vélemény? *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, szeretném megköszönni az elnök úrnak a megjelenést. Még egyszer a bizottság nevében köszönjük a lehetőséget a beszámoló megismerésére és meghallgatására.

A bizottságunknak a beszámoló tájékoztató jellegére való tekintettel nem kell szavaznia, azonban egyhangúlag tudomásul vettük, azt hiszem, ezt nyugodtan kimondhatjuk. Jó munkát, és bízunk a további együttműködésben. Nekünk még egyéb napirendi pontok megtárgyalása végett maradnunk kell. További szép napot kívánunk, és köszönjük szépen a lehetőséget.

Egyebek

A tisztelt képviselőtársaimat arról szeretném tájékoztatni, hogy jövő héten két bizottsági ülést fogunk tartani. Október 12-én az interpellációk utáni időszakban Kovacsics vezérőrnagy meghallgatására kellene sort keríteni Szekeres miniszter úr kezdeményezése alapján, aki a Katonai Biztonsági Hivatal főigazgatója lesz az átmeneti jellegből. Ő korábban helyettes volt, egy ideiglenes megbízást kapott Stefán Géza vezérezredes halála után, és most a miniszter úr előterjesztette az ő véglegesítését. Meg is történt, úgy tudom, a kinevezés, ez folyamatban van.

Október 13-án 14 órakor kellene a költségvetési módosítókról szavoznunk. Ez kötött időpont, hiszen hétfőig lehet módosítókat benyújtani *(Közbeszólás: Péntekig.)*, péntekig, de 12-én nem tudjuk

megtartani... *(Közbeszólás.)* Kettő óra, igen. Tehát 12-én nem tudunk költségvetési módosítókról szavazást elrendelni, bár én ezt nagy erővel próbáltam megtenni, de erre nincs lehetőség, ha jól értem, úgyhogy 13-án, kedden kerülne erre sor, és még lesz az államtitokról és a szolgálati titokról szóló '95. évi LXV. törvény, és ezzel összefüggésben egyes törvények módosításáról az általános vitára való alkalmasságról döntés. Kijelölt bizottság... Első helyen kijelölt? *(Cserhádi Tiborné dr.: Nem.)* Nem, de kijelölt bizottság vagyunk, a nemzetbiztonsági az első.

Tehát 12-én a szünetben Kovacsics vezérőrnagy. Ez rendben lesz, Csaba? A minisztérium jóváhagyta 12-én Kovacsics meghallgatását? *(Homola Csaba: Jelentem, igen.)* 13-án pedig költségvetési módosítókról szavazás. Ez a helyzet. *(Keleti György: Hány óra?)* 14. *(Keleti György: Tehát 13-án 14 órakor a bizottság feladatkörébe...)* Csak a HM-es és az IRM-es módosítókról döntünk. Az nem egy hosszú bizottsági ülés elvileg. *(Közbeszólás: Hány órakor?)* 14 óra. Sajnos hamarabb nem lehet.

Köszönöm szépen. Amennyiben nincs más... Parancsoljon, Mécs képviselő úr!

MÉCS IMRE (MSZP): Röviden be szeretnék számolni egy másik társadalmi egyesületnek az évfordulójáról.

Ez a Honvédség és Társadalom Baráti Köre, amit 15 évvel ezelőtt alapítottunk, és ennek volt jubilális ülése Hódmezővásárhelyen. Ezen az ülésen megfogalmazódott egy köszöntő levél Ferenczy József felé, és ezt el is küldtük neki. Na, most jön az érdekes része a dolognak, hogy Ferenczy nagyon megörült ennek, meghatódott, és elhatározta, hogy a Bundeswehrnek is javasolni fogja hasonló baráti köröknek a létrehozását, mivelhogy nemrégiben beszélt az illetékes miniszterrel, és kiderült, hogy nincs. Tehát egy kicsit büszkéek is lehetünk arra, hogy most a Bundeswehnnél is magyar példára be fogják vezetni, vagy kezdeményezik a bevezetését a haditársadalmi baráti körnek. Úgy gondolom, hogy fontos, és fontos a civil kontroll szempontjából is, mivel hivatásos-önkéntes irányba ment el a hadsereg, csökkentek a társadalmi kapcsolatai, fontos, hogy ezeket megerősítsük. Ezt szerettem volna elmondani a bizottságnak.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm a képviselő úrnak. Köszönjük szépen a képviselőtársunknak, a képviselőtársaimnak pedig szép napot kívánok. Azt hiszem, időben abszolváltuk a bizottsági ülést.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 47 perc)

Dr. Lázár János
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Takács Aliz